

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

65ο έτος

28 Φεβρουαρίου 2022

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2022/C 95/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . . .

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2022/C 95/02

Υπόθεση C-598/20: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2021 [αίτηση του Satversmes tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Pilsētas zemes dienests» AS [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Απαλλαγές – Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', και παράγραφος 2 – Πάσης φύσεως μισθώσεις ακινήτων – Εξάιρεση της αναγκαστικής μίσθωσης οικοπέδου στους κυρίους των ανεγερθέντων κτισμάτων από την απαλλαγή – Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας] . . . . .

2

2022/C 95/03

Υπόθεση C-602/20: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2021 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «AKZ — Burgas» ΕΟΟΔ κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Burgas (Προδικαστική παραπομπή – Εισφορές κοινωνικής ασφάλισης – Επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών – Περιορισμός των τόκων επί του ποσού της επιστροφής – Εθνική δικονομική αυτοτέλεια – Αρχή της ισοδυναμίας – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Προδήλως απαράδεκτο) . . . . .

2

2022/C 95/04

Υπόθεση C-647/20: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2021 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — XG κατά Autoridade Tributária e Aduaneira (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άμεση φορολογία – Φορολόγηση των υπεραξιών από ακίνητα – Άρθρα 63, 64 και 65 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Υψηλότερη φορολογική επιβάρυνση για τις υπεραξίες από ακίνητα τις οποίες πραγματοποιούν κάτοικοι τρίτων χωρών) . . . . .

3

2022/C 95/05	Υπόθεση C-670/20: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2021 [αίτηση του Ráckevei Járásbíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — EP, TA, FV, TB κατά ERSTE Bank Hungary Zrt. (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Σύμβαση δανείου συνομολογηθείσα σε ξένο νόμισμα – Ρήτρες που εκδίδονται τον δανειολήπτη σε συναλλαγματικό κίνδυνο – Άρθρο 4, παράγραφος 2 – Απαιτήσεις περί κατανοητού χαρακτήρα και διαφάνειας – Δεν ασκεί επιρροή η δήλωση του καταναλωτή ότι αυτός έχει πλήρη επίγνωση των δυνητικών κινδύνων που απορρέουν από τη σύναψη δανείου σε ξένο νόμισμα – Σαφής και κατανοητή διατύπωση συμβατικής ρήτρας)	4
2022/C 95/06	Υπόθεση C-224/21: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2021 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VX κατά Autoridade Tributária e Aduaneira (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άμεση φορολογία – Φορολόγηση των υπεραξιών από ακίνητα – Άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Δυσμενής διάκριση – Υψηλότερη φορολογική επιβάρυνση για τις υπεραξίες από ακίνητα τις οποίες πραγματοποιούν κάτοικοι αλλοδαπής – Δυνατότητα φορολόγησης υπό τους ίδιους όρους με εκείνους που ισχύουν για τους κατοίκους ημεδαπής)	4
2022/C 95/07	Υπόθεση C-273/21: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2021 [αίτηση του Budapest Körményi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WD κατά Agrárminiszter [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Γεωργία – Κοινή γεωργική πολιτική – Κανονισμός (ΕΕ) 1307/2013 – Καθεστώα άμεσης στήριξης – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ε' – Άρθρο 32, παράγραφος 2 – Αίτηση ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης – Έννοια «επιλέξιμου εκταρίου» – Έκταση που χαρακτηρίζεται στο κτηματολόγιο ως αεροδρόμιο – Πραγματική χρήση για γεωργικούς σκοπούς]	5
2022/C 95/08	Υπόθεση C-516/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 20 Αυγούστου 2021 — Finanzamt X κατά Y	6
2022/C 95/09	Υπόθεση C-599/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 21 Σεπτεμβρίου 2021 η AM.VI. Srl, Quinam Limited, διάδοχος της Fashioneast Sàrl, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 14 Ιουλίου 2021 στην υπόθεση T-297/20, Fashioneast and AM.VI. κατά EUIPO — Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)	6
2022/C 95/10	Υπόθεση C-612/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 30 Σεπτεμβρίου 2021 — Gmina O. κατά Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej	6
2022/C 95/11	Υπόθεση C-616/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 5 Οκτωβρίου 2021 — Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej κατά Gminie L.	7
2022/C 95/12	Υπόθεση C-618/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Πολωνία) στις 30 Σεπτεμβρίου 2021 — AR κ.λπ. κατά PK SA κ.λπ.	7
2022/C 95/13	Υπόθεση C-628/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 11 Οκτωβρίου 2021 — TB	9
2022/C 95/14	Υπόθεση C-642/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Bihor (Ρουμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2021 — P.C.H. κατά Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	9
2022/C 95/15	Υπόθεση C-643/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Bihor (Ρουμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2021 — F.O.L. κατά Tribunalul Cluj	10
2022/C 95/16	Υπόθεση C-644/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Bihor (Ρουμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2021 — M.I.A., P.R.-M., V.-C.I.-C, F.C.R., P (πρώην T). Ș-B., D.R., P.E.E., F.I. κατά Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureș, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați	11
2022/C 95/17	Υπόθεση C-645/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Bihor (Ρουμανία) στις 21 Οκτωβρίου 2021 — C.C.C., C.R.R., U.D.M. κατά Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul București, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sibiu	12
2022/C 95/18	Υπόθεση C-667/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 8 Νοεμβρίου 2021 — ZQ κατά Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts	13

2022/C 95/19	Υπόθεση C-723/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Cottbus (Γερμανία) στις 29 Νοεμβρίου 2021 — Stadt Frankfurt (Oder) και FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH κατά Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe	14
2022/C 95/20	Υπόθεση C-750/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Δεκεμβρίου 2021 η Pilatus Bank plc κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-139/19, Pilatus Bank κατά ΕΚΤ	16
2022/C 95/21	Υπόθεση C-751/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις 7 Δεκεμβρίου 2021 — PJ κατά Eurowings GmbH	17
2022/C 95/22	Υπόθεση C-753/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 8 Δεκεμβρίου 2021 — Instrubel NV κατά Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services	18
2022/C 95/23	Υπόθεση C-754/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 8 Δεκεμβρίου 2021 — Montana Management Inc. κατά Heerema Zwindrecht BV, BNP Paribas Securities Services	19
2022/C 95/24	Υπόθεση C-772/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Λιθουανία) στις 14 Δεκεμβρίου 2021 — «Brink's Lithuania» UAB κατά Lietuvos bankas	19
2022/C 95/25	Υπόθεση C-804/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 20 Δεκεμβρίου 2021 — C και CD	20

Γενικό Δικαστήριο

2022/C 95/26	Υπόθεση T-209/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Gmina Kosakowo κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις – Υποδομές αερολιμένων – Δημόσια χρηματοδότηση χορηγηθείσα από τους Δήμους Gdynia και Kosakowo για την κατασκευή του αερολιμένα Gdynia-Kosakowo – Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά και διατάσσει την ανάκτησή της – Πλεονέκτημα – Αρχή του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία της αγοράς – Επιπτώσεις στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών – Νόθευση του ανταγωνισμού – Ανάκτηση – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	21
2022/C 95/27	Υπόθεση T-263/15 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Gmina Miasto Gdynia και Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις – Υποδομές αερολιμένων – Δημόσια χρηματοδότηση που χορηγήθηκε από τους δήμους της Gdynia και του Kosakowo υπέρ της μετατροπής του αερολιμένα του Gdynia-Kosakowo – Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και διατάσσει την ανάκτησή της – Πλεονέκτημα – Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς – Επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών – Νόθευση του ανταγωνισμού – Ανάκτηση – Ανάκληση αποφάσεως – Παράλειψη εκ νέου κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας – Διαδικαστικά δικαιώματα των ενδιαφερομένων – Δικαιώματα άμυνας – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	21
2022/C 95/28	Υπόθεση T-177/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — EKETA κατά Επιτροπής (Ρήτρα διατησίας – Σύμβαση Ask-it συναφθείσα στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαisiου – Επιλέξιμες δαπάνες – Χρεωστικό σημείωμα εκδοθέν από την Επιτροπή για την ανάκτηση των προκαταβληθέντων ποσών – Αξιοπιστία των φύλλων καταγραφής του χρόνου απασχόλησης – Σύγκρουση συμφερόντων – Υπεργολαβία)	22
2022/C 95/29	Υπόθεση T-189/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — EKETA κατά Επιτροπής (Ρήτρα διατησίας – Σύμβαση Humabio συναφθείσα στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαisiου – Επιλέξιμες δαπάνες – Χρεωστικό σημείωμα εκδοθέν από την Επιτροπή για την ανάκτηση των προκαταβληθέντων ποσών – Αξιοπιστία των φύλλων καταγραφής του χρόνου απασχόλησης – Σύγκρουση συμφερόντων)	23
2022/C 95/30	Υπόθεση T-190/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — EKETA κατά Επιτροπής (Ρήτρα διατησίας – Σύμβαση Cater συναφθείσα στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαisiου – Επιλέξιμες δαπάνες – Χρεωστικό σημείωμα εκδοθέν από την Επιτροπή για την ανάκτηση των προκαταβληθέντων ποσών – Αξιοπιστία των φύλλων καταγραφής του χρόνου απασχόλησης – Σύγκρουση συμφερόντων)	23

2022/C 95/31	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-721/18 και T-81/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Αποστολοπούλου και Αποστολοπούλου-Χρυσανθάκη κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη – Συμφωνίες επιχορήγησης συναφθείσες στο πλαίσιο διαφόρων προγραμμάτων της Ένωσης – Παράβαση των συμβατικών διατάξεων από τη δικαιούχο εταιρία – Επιλέξιμες δαπάνες – Έρευνα της OLAF – Εκκαθάριση της εταιρίας – Είσπραξη από την περιουσία των εταιρών της εν λόγω εταιρίας – Αναγκαστική εκτέλεση – Ισχυρισμοί που προέβησαν οι εκπρόσωποι της Επιτροπής ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων – Προσδιορισμός της εναγομένης – Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων – Εν μέρει απαράδεκτο – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες)	24
2022/C 95/32	Υπόθεση T-158/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2021 — Breyer κατά REA [Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων 2020» (2014-2020) – Κανονισμός (ΕΕ) 1290/2013 – Έγγραφα σχετικά με το ερευνητικό πρόγραμμα «iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System» – Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου – Μερική άρνηση παροχής πρόσβασης – Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον]	24
2022/C 95/33	Υπόθεση T-703/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — DD κατά FRA (Αγωγή αποζημίωσης – Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Έναρξη διοικητικής έρευνας – Άρθρο 86, παράγραφος 2, του ΚΥΚ – Υποχρέωση ενημέρωσης – Διάρκεια της διαδικασίας – Εύλογος χρόνος – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Προστασία του απορρήτου της διοικητικής έρευνας – Καθήκον μέριμνας – Ηθική βλάβη – Αιτιώδης συναφεία)	25
2022/C 95/34	Υπόθεση T-795/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — HB κατά Επιτροπής (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Παροχή υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας προς το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο – Απόφαση μείωσης του ποσού της σύμβασης και ανάκτησης των ήδη καταβληθέντων ποσών – Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημίωσης – Πράξη εντασόμενη σε αμιγώς συμβατικό πλαίσιο με το οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένη – Απουσία ρήτρας διατησίας – Απαράδεκτο – Μη ύπαρξη ζημιών δυνάμενων να διαχωριστούν από τη σύμβαση)	26
2022/C 95/35	Υπόθεση T-796/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — HB κατά Επιτροπής (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Παροχή υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας προς τις ουκρανικές αρχές – Απόφαση μείωσης του ποσού της σύμβασης και ανάκτησης των ήδη καταβληθέντων ποσών – Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημίωσης – Πράξη εντασόμενη σε αμιγώς συμβατικό πλαίσιο με το οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένη – Απουσία ρήτρας διατησίας – Απαράδεκτο – Μη ύπαρξη ζημιών δυνάμενων να διαχωριστούν από τη σύμβαση)	27
2022/C 95/36	Υπόθεση T-870/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Worldwide Spirits Suprrly κατά EUIPO — Melfinco (CLEOPATRA QUEEN) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CLEOPATRA QUEEN – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα CLEOPATRA MELFINCO – Άρθρα 15 και 57 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρα 18 και 64 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος – Κήρυξη ακυρότητας)	27
2022/C 95/37	Υπόθεση T-6/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Dr. Spiller κατά EUIPO — Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Alpenrausch Dr. Spiller – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RAUSCH – Σχετικός λόγος απαράδεκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	28
2022/C 95/38	Υπόθεση T-369/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — EFFAS κατά EUIPO — CFA Institute (CEFA Certified European Financial Analyst) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CEFA Certified European Financial Analyst – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CFA – Σχετικός λόγος απαράδεκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	29
2022/C 95/39	Υπόθεση T-381/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Datax κατά REA [Ρήτρα διατησίας – Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) – Συμφωνίες επιχορήγησης HELP και GreenNets – Έρευνα της OLAF – Δαπάνες προσωπικού – Βάρος αποδείξεως – Αξιοπιστία των φύλλων καταγραφής του χρόνου απασχόλησης – Μη επιλεξιμότητα των δαπανών που δήλωσε ο δικαιούχος – Αίτηση είσπραξης – Χρεωστικά σημειώματα – Παραγραφή – Εύλογη προθεσμία – Αναλογικότητα]	29

2022/C 95/40	Υπόθεση T-549/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Magic Box Int. Toys κατά EUIPO — KMA Concepts (SUPERZINGS) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SUPERZINGS – Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα ZiNG – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]]	30
2022/C 95/41	Υπόθεση T-587/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — MO κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Αυτεπάγγελτη μετακίνηση – Άσκηση αξιολόγησης 2019 – Δικαίωμα ακροάσεως – Ευθύνη)	30
2022/C 95/42	Υπόθεση T-598/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Skechers USA κατά EUIPO (ARCH FIT) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ARCH FIT – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	31
2022/C 95/43	Υπόθεση T-699/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Fashion Energy κατά EUIPO — Retail Royalty (1 st AMERICAN) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης 1 st AMERICAN – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά έναν αετό ή άλλο αρπακτικό πτηνό – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Ηχητική ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001]	32
2022/C 95/44	Υπόθεση T-159/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Bustos κατά EUIPO — Bicletas Monty (motwi) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης motwi – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MONTY – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	32
2022/C 95/45	Υπόθεση T-194/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Fidia farmaceutici κατά EUIPO — Stelis Biopharma (HYALOSTEL ONE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης – Εικονιστικό σήμα HYALOSTEL ONE – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης HYALISTIL και προγενέστερο εικονιστικό σήμα HyalOne – Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα HYALO – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	33
2022/C 95/46	Υπόθεση T-195/21: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Klymenko κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία – Δέσμευση κεφαλαίων – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο – Υποχρέωση του Συμβουλίου να διακρίβωθεί ότι η απόφαση αρχής τρίτου κράτους ελήφθη με τρόπο που διασφάλιζε τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)	34
2022/C 95/47	Υπόθεση T-495/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2021 — Θεοδωράκης και Θεοδωράκη κατά Συμβουλίου (Εξωσυμβατική ευθύνη – Οικονομική και νομισματική πολιτική – Πρόγραμμα στήριξης της σταθερότητας της Κύπρου – Δηλώσεις της Ευρωομάδας της 16ης και της 25ης Μαρτίου 2013 σχετικά με την Κύπρο – Δήλωση του προέδρου της Ευρωομάδας της 21ης Μαρτίου 2013 σχετικά με την Κύπρο – Εσφαλμένος προσδιορισμός του εναγομένου – Προδήλως απαράδεκτο)	34
2022/C 95/48	Υπόθεση T-496/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2021 — Berry Investments κατά Συμβουλίου (Εξωσυμβατική ευθύνη – Οικονομική και νομισματική πολιτική – Πρόγραμμα στήριξης της σταθερότητας της Κύπρου – Δηλώσεις της Ευρωομάδας της 16ης και της 25ης Μαρτίου 2013 σχετικά με την Κύπρο – Δήλωση του προέδρου της Ευρωομάδας της 21ης Μαρτίου 2013 σχετικά με την Κύπρο – Εσφαλμένος προσδιορισμός του εναγομένου – Προδήλως απαράδεκτο)	35
2022/C 95/49	Υπόθεση T-355/19 INTP: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2021 — CE κατά Επιτροπής των Περιφερειών (Διαδικασία – Ερμηνεία δικαστικής αποφάσεως – Απαράδεκτο)	36
2022/C 95/50	Υπόθεση T-620/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — Alessio κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Προσφυγή ακυρώσεως – Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική ένωση – Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων – Μέτρα έκτακτης παρέμβασης – Απόφαση της ΕΚΤ να θέσει την Banca Carige υπό καθεστώς προσωρινής διαχειρίσεως – Μεταγενέστερες αποφάσεις παράτασης – Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής – Εκπρόθεσμο – Απαράδεκτο)	36

2022/C 95/51	Υπόθεση T-303/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2021 — FC κατά EASO (Προσφυγή ακυρώσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Πειθαρχική διαδικασία – Αιτήσεις αναστολής – Πρόσκληση σε ακρόαση ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου – Μετάθεση της ημερομηνίας ακρόασης – Απουσία βλαπτικής πράξης – Προσφυγή που ασκήθηκε πρόωρα – Προδήλως απαράδεκτο) . . .	37
2022/C 95/52	Υπόθεση T-722/21 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — D'Amato κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα – Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Όροι πρόσβασης στα κτίρια του Κοινοβουλίου στους τρεις τόπους εργασίας του – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)	37
2022/C 95/53	Υπόθεση T-723/21 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — Rooken κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα – Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Όροι πρόσβασης στα κτίρια του Κοινοβουλίου στους τρεις τόπους εργασίας του – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)	38
2022/C 95/54	Υπόθεση T-724/21 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — IL κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Ασφαλιστικά μέτρα – Υπαλληλική υπόθεση – Όροι πρόσβασης στα κτίρια του Κοινοβουλίου στους τρεις τόπους εργασίας του – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος) . . .	38
2022/C 95/55	Υπόθεση T-764/21: Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — Atesos medical κ.λπ. κατά Επιτροπής	39
2022/C 95/56	Υπόθεση T-780/21: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2021 — Lila Rossa Engros κατά EUIPO (LiLAC)	40
2022/C 95/57	Υπόθεση T-16/22: Προσφυγή-αγωγή της 10ης Ιανουαρίου 2022 — NV κατά ΕΤΕπ	40
2022/C 95/58	Υπόθεση T-19/22: Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2022 — Piaggio & C. κατά EUIPO — Zhejiang Zhongneng Industry (Σχήμα σκούτερ)	41
2022/C 95/59	Υπόθεση T-20/22: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Ιανουαρίου 2022 — NW κατά Επιτροπής	42
2022/C 95/60	Υπόθεση T-21/22: Προσφυγή — αγωγή της 12ης Ιανουαρίου 2022 — NY κατά Επιτροπής	43
2022/C 95/61	Υπόθεση T-23/22: Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2022 — Grail κατά Επιτροπής	43
2022/C 95/62	Υπόθεση T-25/22: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2022 — Canai Technology κατά EUIPO — WE Brand (HE&ME)	44
2022/C 95/63	Υπόθεση T-848/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Δεκεμβρίου 2021 — HS κατά Επιτροπής	45
2022/C 95/64	Υπόθεση T-765/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2021 — The Flow κατά Επιτροπής	45
2022/C 95/65	Υπόθεση T-46/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2021 — El Corte Inglés κατά EUIPO — Yajun (PREMILITY)	45
2022/C 95/66	Υπόθεση T-519/21: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — VY κατά Επιτροπής	46

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2022/C 95/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 84 της 21.2.2022

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 73 της 14.2.2022

EE C 64 της 7.2.2022

EE C 51 της 31.1.2022

EE C 37 της 24.1.2022

EE C 24 της 17.1.2022

EE C 11 της 10.1.2022

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 2021 [αίτηση του Satversmes tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Pilsētas zemes dienests» AS

(Υπόθεση C-598/20) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Απαλλαγές – Άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', και παράγραφος 2 – Πάσης φύσεως μισθώσεις ακινήτων – Εξαίρεση της αναγκαστικής μίσθωσης οικοπέδου στους κυρίους των ανεγερθέντων κτισμάτων από την απαλλαγή – Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας]

(2022/C 95/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Satversmes tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Pilsētas zemes dienests» AS

παριστάμενου του: Latvijas Republikas Saeima

Διατακτικό

Το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', και παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία βάσει της οποίας εξαιρείται της απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας η εκμίσθωση οικοπέδου υπό καθεστώς αναγκαστικής μίσθωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 35 της 1.2.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2021 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «AKZ — Burgas» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Burgas

(Υπόθεση C-602/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως – Επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών – Περιορισμός των τόκων επί του ποσού της επιστροφής – Εθνική οικονομική αυτοτέλεια – Αρχή της ισοδυναμίας – Αρχή της αποτελεσματικότητας – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Προδήλωσ απαράδεκτο)

(2022/C 95/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«AKZ — Burgas» EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Burgas

παρισταμένης της: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υποβλήθηκε από το Varhoven administrativen sad (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Βουλγαρία), με απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2020, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) EE C 28 της 25.1.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2021 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — XG κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-647/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άμεση φορολογία – Φορολόγηση των υπεραξιών από ακίνητα – Άρθρα 63, 64 και 65 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Υψηλότερη φορολογική επιβάρυνση για τις υπεραξίες από ακίνητα τις οποίες πραγματοποιούν κάτοικοι τρίτων χωρών)

(2022/C 95/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

XG

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

Το άρθρο 63 και το άρθρο 65, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους σχετική με τον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων η οποία επιβάλλει στις υπεραξίες από την πώληση, εκ μέρους κατοίκου τρίτης χώρας, ακινήτων που ευρίσκονται στο εν λόγω κράτος μέλος υψηλότερο φόρο από εκείνον που θα επιβαλλόταν, για τον ίδιο τύπο συναλλαγής, στις υπεραξίες που θα πραγματοποιούσε κάτοικος του εν λόγω κράτους μέλους.

(¹) EE C 53 της 15.2.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2021 [αίτηση του Ráckevei Járásbíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — EP, TA, FV, TB κατά ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Υπόθεση C-670/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 93/13/ΕΟΚ – Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές – Σύμβαση δανείου συνομολογηθείσα σε ξένο νόμισμα – Ρήτρες που εκθέτουν τον δανειολήπτη σε συναλλαγματικό κίνδυνο – Άρθρο 4, παράγραφος 2 – Απαιτήσεις περί κατανοητού χαρακτήρα και διαφάνειας – Δεν ασκεί επιρροή η δήλωση του καταναλωτή ότι αυτός έχει πλήρη επίγνωση των δυνητικών κινδύνων που απορρέουν από τη σύναψη δανείου σε ξένο νόμισμα – Σαφής και κατανοητή διατύπωση συμβατικής ρήτρας)

(2022/C 95/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Ráckevei Járásbíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

EP, TA, FV, TB

κατά

ERSTE Bank Hungary Zrt.

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχει την έννοια ότι η απαίτηση διαφάνειας των ρητρών συμβάσεως δανείου συνομολογηθείσας σε ξένο νόμισμα, οι οποίες εκθέτουν τον δανειολήπτη σε συναλλαγματικό κίνδυνο, πληρούται μόνον όταν ο επαγγελματίας έχει παράσχει σε αυτόν ακριβείς και επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τον συναλλαγματικό κίνδυνο, ικανές να παράσχουν στον μέσο καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελής και συνετός, τη δυνατότητα να εκτιμήσει τον κίνδυνο των δυνητικά σημαντικών αρνητικών οικονομικών συνεπειών των ρητρών αυτών στις οικονομικές του υποχρεώσεις καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης. Συναφώς, το γεγονός ότι ο καταναλωτής δηλώνει ότι έχει πλήρη επίγνωση των δυνητικών κινδύνων που απορρέουν από τη σύναψη της εν λόγω συμβάσεως δεν ασκεί, αυτό καθαυτό, επιρροή προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο επαγγελματίας τήρησε την εν λόγω απαίτηση διαφάνειας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 98 της 22.3.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2021 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — VX κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-224/21) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άμεση φορολογία – Φορολόγηση των υπεραξιών από ακίνητα – Άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Δυσμενής διάκριση – Υψηλότερη φορολογική επιβάρυνση για τις υπεραξίες από ακίνητα τις οποίες πραγματοποιούν κάτοικοι αλλοδαπής – Δυνατότητα φορολόγησης υπό τους ίδιους όρους με εκείνους που ισχύουν για τους κατοίκους ημεδαπής)

(2022/C 95/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VX

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

Το άρθρο 63 και το άρθρο 65, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους σχετική με τον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων η οποία, όσον αφορά τις υπεραξίες από την πώληση ακινήτων που ευρίσκονται στο εν λόγω κράτος μέλος, επιβάλλει συστηματικά στους κατοίκους αλλοδαπής υψηλότερο φόρο από εκείνον που θα επιβαλλόταν, για τον ίδιο τύπο συναλλαγής, στις υπεραξίες που θα πραγματοποιούσαν κάτοικοι ημεδαπής, παρά την ευχέρεια που παρέχεται στους κατοίκους αλλοδαπής να επιλέξουν να υπαχθούν στο καθεστώς που ισχύει για τους κατοίκους ημεδαπής.

(¹) EE C 252 της 28.6.2021.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2021 [αίτηση του Budapest Környéki Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WD κατά Agrárminiszter

(Υπόθεση C-273/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Γεωργία – Κοινή γεωργική πολιτική – Κανονισμός (ΕΕ) 1307/2013 – Καθεστώτα άμεσης στήριξης – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ε' – Άρθρο 32, παράγραφος 2 – Αίτηση ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης – Έννοια «επιλέξιμου εκταρίου» – Έκταση που χαρακτηρίζεται στο κτηματολόγιο ως αεροδρόμιο – Πραγματική χρήση για γεωργικούς σκοπούς]

(2022/C 95/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budapest Környéki Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

WD

κατά

Agrárminiszter

Διατακτικό

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και ε', καθώς και το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι έκταση που χαρακτηρίζεται από το εθνικό δίκαιο ως αεροδρόμιο αλλά στην οποία δεν ασκείται καμία σχετική δραστηριότητα πρέπει να χαρακτηρίζεται ως γεωργική έκταση η οποία χρησιμοποιείται για γεωργικές δραστηριότητες εφόσον χρησιμοποιείται πράγματι ως μόνιμος λειμώνας για την εκτροφή ζώων.

(¹) EE C 252 της 28.6.2021.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 20 Αυγούστου 2021 — Finanzamt X κατά Y

(Υπόθεση C-516/21)

(2022/C 95/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθής και αναρρεσείουσα: Finanzamt X

Προσφεύγων και αναρρεσίβλητος: Y

Προδικαστικό ερώτημα

Καλύπτει η φορολόγηση των μισθώσεων μόνιμα εγκατεστημένων εργαλείων και μηχανημάτων βάσει του άρθρου 135, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112 ⁽¹⁾

- μόνον τη μεμονωμένη (αυτοτελή) μίσθωση τέτοιου είδους εργαλείων και μηχανημάτων ή και
- την (πάσης φύσεως) μίσθωση εργαλείων και μηχανημάτων η οποία απαλλάσσεται από τον φόρο στο πλαίσιο μισθώσεως κτιρίου αγροτικής χρήσεως συναπτόμενης μεταξύ των ίδιων συμβαλλομένων (και ως παρεπόμενη παροχή αυτής) κατά το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', της οδηγίας 2006/112;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Σεπτεμβρίου 2021 η AM.VI. Srl, Quinam Limited, διάδοχος της Fashioneast Sàrl, κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 14 Ιουλίου 2021 στην υπόθεση T-297/20, Fashioneast and AM.VI. κατά EUIPO — Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)

(Υπόθεση C-599/21 P)

(2022/C 95/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: AM.VI. Srl, Quinam Limited, διάδοχος της Fashioneast Sàrl (εκπρόσωποι: A. Camusso, M. Baghetti, avvocati, A. Boros, ügyvéd)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 17ης Ιανουαρίου 2022 το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναρρέσεων) απέρριψε την αίτηση εγκρίσεως και έκρινε ότι η AM. VI. και η Quinam Limited φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Naczelný Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 30 Σεπτεμβρίου 2021 — Gmina O. κατά Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej

(Υπόθεση C-612/21)

(2022/C 95/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelný Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Gmina O.

Αναιρεσίβλητος: Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ και συγκεκριμένα τα άρθρα 2, παράγραφος 1, 9, παράγραφος 1 και 13, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι δήμος (δημόσια αρχή) ενεργεί ως υποκείμενος στον ΦΠΑ όταν υλοποιεί έργο με στόχο την αύξηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και στο πλαίσιο αυτό δεσμεύεται, δυνάμει σύμβασης ιδιωτικού δικαίου την οποία συνάπτει με τους ιδιοκτήτες ακινήτων, να κατασκευάσει και να εγκαταστήσει συστήματα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στα ακίνητά τους, καθώς και, μετά το πέρας ορισμένης περιόδου, να τους μεταβιβάσει την κυριότητα των συστημάτων αυτών;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει η ευρωπαϊκή χρηματοδότηση προς τον δήμο (δημόσια αρχή) για την υλοποίηση των έργων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας να περιληφθεί στη βάση επιβολής του φόρου κατά την έννοια του άρθρου 73 της οδηγίας αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 5 Οκτωβρίου 2021 — Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej κατά Gminie L.

(Υπόθεση C-616/21)

(2022/C 95/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Αναιρεσίβλητος: Gminie L.

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ και συγκεκριμένα τα άρθρα 2, παράγραφος 1, 9, παράγραφος 1 και 13, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι δήμος (δημόσια αρχή) ενεργεί ως υποκείμενος στον φόρο όταν υλοποιεί πρόγραμμα για την απομάκρυνση αμιάντου από ευρισκόμενα εντός των γεωγραφικών ορίων του ακίνητα, τα οποία ανήκουν σε κατοίκους που δεν επιβαρύνονται συναφώς με οποιαδήποτε δαπάνη; Ή μήπως η υλοποίηση τέτοιου προγράμματος εμπίπτει στις δραστηριότητες τις οποίες ασκεί ο δήμος ως δημόσια αρχή, με σκοπό την εκπλήρωση των καθηκόντων του που συνίστανται στην προστασία της υγείας και της ζωής των κατοίκων και στην προστασία του περιβάλλοντος, δηλαδή στις δραστηριότητες σε σχέση με τις οποίες ο δήμος δεν θεωρείται ως υποκείμενος στον ΦΠΑ;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Πολωνία) στις 30 Σεπτεμβρίου 2021 — AR κ.λπ. κατά PK SA κ.λπ.

(Υπόθεση C-618/21)

(2022/C 95/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: AR κ.λπ.

Εναγόμενοι: PK SA κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 18, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής ⁽¹⁾, την έννοια ότι αντιβαίνουν προς το άρθρο αυτό εθνικές διατάξεις δυνάμει των οποίων ο ζημιωθής, ο οποίος έχει δικαίωμα ευθείας αγωγής κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης του υπαίτιου του ατυχήματος για την αποκατάσταση ζημίας προκληθείσας στο όχημά του λόγω τροχαίου ατυχήματος, μπορεί να λάβει αποζημίωση από την ασφαλιστική εταιρία αλλά μόνο για το ποσό της πραγματικής και ενεστώσας ζημίας της περιουσίας του, ήτοι της διαφοράς μεταξύ της αξίας του οχήματος πριν το ατύχημα και της αξίας του ζημιωθέντος οχήματος, προσαυξημένης κατά τις πραγματικά ήδη καταβληθείσες εύλογες δαπάνες επισκευής και άλλες εύλογες δαπάνες πραγματικά ήδη καταβληθείσες και συνδεόμενες με το ατύχημα, ενώ, στην περίπτωση που αξίωση την αποκατάσταση της ζημίας απευθείας από τον υπαίτιο, θα μπορούσε να ζητήσει από αυτόν, κατ' επιλογή, αντί αποζημίωσης, την επαναφορά του οχήματος στην προ της ζημίας κατάσταση (επισκευή από τον υπαίτιο προσωπικά ή από συνεργείο αμειβόμενο από αυτόν);
2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, έχει το άρθρο 18, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, την έννοια ότι αντιβαίνουν προς το άρθρο αυτό εθνικές διατάξεις δυνάμει των οποίων ο ζημιωθής, ο οποίος έχει δικαίωμα ευθείας αγωγής κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης του υπαίτιου του ατυχήματος για την αποκατάσταση ζημίας προκληθείσας στο όχημά του λόγω τροχαίου ατυχήματος, μπορεί να λάβει από την ασφαλιστική εταιρία, αντί αποζημίωσης για το ποσό της πραγματικής και ενεστώσας ζημίας της περιουσίας του, ήτοι της διαφοράς μεταξύ της αξίας του οχήματος πριν το ατύχημα και της αξίας του ζημιωθέντος οχήματος, προσαυξημένης κατά τις πραγματικά ήδη καταβληθείσες εύλογες δαπάνες επισκευής και άλλες εύλογες δαπάνες πραγματικά ήδη καταβληθείσες και συνδεόμενες με το ατύχημα, μόνο ποσό ισοδύναμο με τις δαπάνες επαναφοράς του οχήματος στην προ της ζημίας κατάσταση, ενώ, στην περίπτωση που αξίωση την αποκατάσταση της ζημίας απευθείας από τον υπαίτιο, θα μπορούσε να ζητήσει από αυτόν, κατ' επιλογή, αντί αποζημίωσης, την επαναφορά του οχήματος στην προ της ζημίας κατάσταση (και όχι μόνο την καταβολή χρηματικού ποσού για τον σκοπό αυτό);
3. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1 και αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 2, έχει το άρθρο 18, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρέωσης ασφαλίσεως της ευθύνης αυτής, την έννοια ότι αντιβαίνουν προς το άρθρο αυτό εθνικές διατάξεις δυνάμει των οποίων η ασφαλιστική επιχείρηση, στην οποία απευθύνθηκε ο κύριος του ζημιωθέντος λόγω τροχαίου ατυχήματος οχήματος για την καταβολή των υποθετικών δαπανών στις οποίες αυτός δεν υποβλήθηκε αλλά θα έπρεπε να υποβληθεί εάν επέλεγε την επαναφορά του οχήματος στην προ της ζημίας κατάσταση, μπορεί:
  - α) να εξαρτήσει την καταβολή αυτή από την εκ μέρους του ζημιωθέντος απόδειξη ότι έχει πράγματι την πρόθεση να επισκευάσει το όχημα με συγκεκριμένο τρόπο σε συγκεκριμένο μηχανικό, έναντι συγκεκριμένου τιμήματος ανταλλακτικών και υπηρεσιών, και να μεταφέρει το χρηματικό ποσό για την επισκευή αυτή απευθείας στον εν λόγω μηχανικό (ενδεχομένως στον πωλητή των αναγκαίων για την επισκευή ανταλλακτικών), υπό την επιφύλαξη της επιστροφής του, εφόσον δεν επιτευχθεί ο σκοπός για τον οποίο καταβλήθηκε το ποσό αυτό και, σε αντίθετη περίπτωση:
  - β) να εξαρτήσει την καταβολή αυτή από την υποχρέωση του καταναλωτή είτε να αποδείξει, εντός συμφωνηθείσας προθεσμίας, ότι χρησιμοποίησε το καταβληθέν χρηματικό ποσό για την επισκευή του οχήματος είτε να το επιστρέψει στην ασφαλιστική εταιρία και, σε αντίθετη περίπτωση:
  - γ) μετά την καταβολή του ποσού αυτού με αναγραφή του σκοπού καταβολής (του τρόπου χρήσης του ποσού) και μετά την παρέλευση του αναγκαίου χρόνου εντός του οποίου ο ζημιωθής μπορούσε να επισκευάσει το όχημα, να απαιτήσει από τον τελευταίο να αποδείξει δαπάνη των ποσών αυτών για την επισκευή ή να τα επιστρέψει,

κατά τρόπον ώστε να αποκλείεται το ενδεχόμενο πλουτισμού του ζημιωθέντος συνεπεία της ζημίας;

4. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1 και αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 2, έχει το άρθρο 18, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρέωσης ασφαλίσεως της ευθύνης αυτής, την έννοια ότι αντιβαίνουν προς το άρθρο αυτό εθνικές διατάξεις δυνάμει των οποίων ο ζημιωθής, ο οποίος δεν είναι πλέον κύριος του ζημιωθέντος οχήματος διότι το μεταβίβασε έναντι χρηματικού ποσού, με αποτέλεσμα να μην είναι πλέον σε θέση να το επισκευάσει, δεν μπορεί για τον λόγο αυτόν να ζητήσει από τον ασφαλιστή αστικής ευθύνης του υπαιτίου του ατύχηματος την καταβολή των δαπανών επισκευής η οποία θα ήταν αναγκαία για την επαναφορά του οχήματος στην προ της ζημίας κατάσταση, αλλά η αξίωσή του περιορίζεται στη δυνατότητά του να ζητήσει από την ασφαλιστική εταιρία αποζημίωση για το ποσό της πραγματικής και ενεστώσας ζημίας της περιουσίας του, ήτοι της διαφοράς μεταξύ της αξίας του οχήματος πριν το ατύχημα και του τιμήματος που εισέπραξε από την πώληση του οχήματος, προσαυξημένης κατά τις πραγματικά ήδη καταβληθείσες εύλογες δαπάνες επισκευής και άλλες εύλογες δαπάνες πραγματικά ήδη καταβληθείσες και συνδεδεμένες με το ατύχημα;

(¹) ΕΕ 2009, L 263 , σ. 11.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 11 Οκτωβρίου 2021 — TB

(Υπόθεση C-628/21)

(2022/C 95/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: TB

παρισταμένων των: Castorama Polska Sp. z o.o., «Knor» Sp. z o.o.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (¹), την έννοια ότι το μέτρο προστασίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας στο οποίο αναφέρεται η διάταξη αυτή μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή μόνον εφόσον έχει διαπιστωθεί, στο πλαίσιο είτε της συγκεκριμένης είτε άλλης διαδικασίας, ότι ο δικαιούμενος είναι κάτοχος δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας;

– Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

- 2) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, την έννοια ότι αρκεί να πιθανολογείται, και όχι να αποδειχθεί, ότι το μέτρο αυτό αφορά υφιστάμενο δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, ιδίως σε περίπτωση που το αίτημα παροχής πληροφοριών για την προέλευση και τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή των υπηρεσιών προηγείται της άσκησης αγωγής αποζημιώσεως λόγω προσβολής δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας;

(¹) ΕΕ 2004, L 157, σ. 45.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Bihor (Ρουμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2021 — P.C.H. κατά Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

(Υπόθεση C-642/21)

(2022/C 95/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Bihor

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: P.C.H.

Εναγόμενοι: Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

παριστάμενοι του: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78, του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία⁽¹⁾, που εγγυώνται δικαστική διαδικασία «σε κάθε πρόσωπο που θεωρεί εαυτό ζημιωθέν [...] από τη μη τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης», καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εγγυώνται σε κάθε πρόσωπο το δικαίωμα «πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου», την έννοια ότι αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως η διάταξη του άρθρου 211, στοιχείο c, του *Legea dialogului social nr. 62/2011* (ρουμανικού νόμου 62/2011 περί ρυθμίσεως του διαλόγου μεταξύ των κοινωνικών εταίρων), η οποία προβλέπει ότι η τριετής προθεσμία για την άσκηση αγωγής αποζημίωσης αρχίζει «από την ημερομηνία επελεύσεως της ζημίας», ανεξαρτήτως του εάν ο ενάγων έλαβε ή όχι γνώση της επελεύσεως της ζημίας (και της εκτάσεώς της);
- 2) Έχουν η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και η διάταξη του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, την έννοια ότι αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 1, παράγραφος 2, του *Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice* (ρουμανικού νόμου-πλαίσιοι αριθ. 330, της 5ης Νοεμβρίου 2009, περί ενιαίων αποδοχών του προσωπικού που αμείβεται από το Δημόσιο), όπως ερμηνεύθηκε με τη *Decizia nr. 7/2019* (απόφαση 7/2019) (δημοσιευθείσα στο *Monitorul Oficial al României – Εφημερίδα της Ρουμανικής Κυβερνήσεως* – αριθ. 343/06.05.2019), την οποία εξέδωσε το *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Ρουμανία) επί αναιρέσεως υπέρ του νόμου, σε περιπτώσεις στις οποίες ο ενάγων δεν είχε το εκ του νόμου δικαίωμα να ζητήσει αύξηση της αποζημίωσης κατάταξης κατά την είσοδό του στο δικαστικό σώμα σε ημερομηνία μεταγενέστερη της έναρξης ισχύος του νόμου 330/2009, νομοθετήματος που όριζε ρητώς ότι τα μισθολογικά δικαιώματα είναι και παραμένουν αποκλειστικώς εκείνα που προβλέπονται στον εν λόγω νόμο, με επακόλουθη εισαγωγή διακρίσεων ως προς τις αμοιβές έναντι των συναδέλφων του, βάσει και του κριτηρίου ηλικίας, γεγονός που σημαίνει, στην πραγματικότητα, ότι μόνο στους αρχαιότερους δικαστές, που ανέλαβαν καθήκοντα πριν από τον Ιανουάριο του 2010 [οι οποίοι επωφελήθηκαν από αποφάσεις κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 2006 και 2009, το διατακτικό των οποίων αποτέλεσε αντικείμενο ερμηνείας το 2019 δυνάμει της απόφασης [του *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ρουμανία)] 7/2019], αναγνωρίστηκαν αναδρομικώς τα μισθολογικά δικαιώματα (ανάλογα με αυτά των οποίων η αναγνώριση ζητείται μέσω της αγωγής που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας), κατά τους μήνες Δεκέμβριο 2019 έως Ιανουάριο 2020, για το χρονικό διάστημα από το 2010 έως το 2015, μολονότι εκείνο το χρονικό διάστημα ο ενάγων άσκησε επίσης καθήκοντα εισαγγελέα, παρέιχε την ίδια εργασία, υπό τις ίδιες συνθήκες και στο ίδιο όργανο;
- 3) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2000/78/ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν δυσμενή διάκριση μόνον όταν αυτή βασίζεται σε ένα από τα κριτήρια του άρθρου 1 της οδηγίας αυτής ή, αντιθέτως, οι διατάξεις αυτές, συμπληρούμενες ενδεχομένως με άλλες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, απαγορεύουν γενικώς τη διαφορετική μεταχείριση εργαζομένου σε σχέση με άλλον εργαζόμενο, όσον αφορά τις αποδοχές, όταν παρέχει την ίδια εργασία, στον ίδιο εργοδότη, [κατά το] ίδιο χρονικό διάστημα και υπό τις ίδιες συνθήκες;

(1) ΕΕ 2000, L 303, σ 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Tribunalul Bihor** (Ρουμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2021 — F.O.L. κατά **Tribunalul Cluj**

(Υπόθεση C-643/21)

(2022/C 95/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Bihor

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: F.O.L.

Εναγόμενος: Tribunalul Cluj

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78, του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία⁽¹⁾, που εγγυώνται δικαστική διαδικασία «σε κάθε πρόσωπο που θεωρεί εαυτό ζημιωθέν [...] από τη μη τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης», καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εγγυώνται σε κάθε πρόσωπο το δικαίωμα «πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου», την έννοια ότι αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως η διάταξη του άρθρου 211, στοιχείο c, του *Legea dialogului social nr. 62/2011* (ρουμανικού νόμου 62/2011 περί ρυθμίσεως του διαλόγου μεταξύ των κοινωνικών εταίρων), η οποία προβλέπει ότι η τριετής προθεσμία για την άσκηση αγωγής αποζημίωσης αρχίζει «από την ημερομηνία επελεύσεως της ζημίας», ανεξαρτήτως του εάν ο ενάγων έλαβε ή όχι γνώση της επελεύσεως της ζημίας (και της εκτάσεώς της);
- Έχουν η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και η διάταξη του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, την έννοια ότι αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 1, παράγραφος 2, του *Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice* (ρουμανικού νόμου-πλασίου αριθ. 330, της 5ης Νοεμβρίου 2009, περί ενιαίων αποδοχών του προσωπικού που αμείβεται από το Δημόσιο), όπως ερμηνεύθηκε με τη *Decizia nr. 7/2019* (απόφαση 7/2019) (δημοσιευθείσα στο *Monitorul Oficial al României – Εφημερίδα της Ρουμανικής Κυβερνήσεως* – αριθ. 343/06.05.2019), την οποία εξέδωσε το *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Ρουμανία) επί αναιρέσεως υπέρ του νόμου, σε περιπτώσεις στις οποίες ο ενάγων δεν είχε το εκ του νόμου δικαίωμα να ζητήσει αύξηση της αποζημίωσης κατάταξης κατά την είσοδό του στο δικαστικό σώμα σε ημερομηνία μεταγενέστερη της έναρξης ισχύος του νόμου 330/2009, νομοθετήματος που όριζε ρητώς ότι τα μισθολογικά δικαιώματα είναι και παραμένουν αποκλειστικώς εκείνα που προβλέπονται στον εν λόγω νόμο, με επακόλουθη εισαγωγή διακρίσεων ως προς τις αμοιβές έναντι των συναδέλφων του, βάσει και του κριτηρίου ηλικίας, γεγονός που σημαίνει, στην πραγματικότητα, ότι μόνο στους αρχαιότερους δικαστές, που ανέλαβαν καθήκοντα πριν από τον Ιανουάριο του 2010 [οι οποίοι επωφελήθηκαν από αποφάσεις κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 2006 και 2009, το διατακτικό των οποίων αποτέλεσε αντικείμενο ερμηνείας το 2019 δυνάμει της απόφασης [του *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ρουμανία)] 7/2019], αναγνωρίστηκαν αναδρομικώς τα μισθολογικά δικαιώματα (ανάλογα με αυτά των οποίων η αναγνώριση ζητείται μέσω της αγωγής που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας), κατά τους μήνες Δεκέμβριο 2019 έως Ιανουάριο 2020, για το χρονικό διάστημα από το 2010 έως το 2015, μολονότι εκείνο το χρονικό διάστημα ο ενάγων άσκησε επίσης καθήκοντα εισαγγελέα, παρείχε την ίδια εργασία, υπό τις ίδιες συνθήκες και στο ίδιο όργανο;
- Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2000/78/ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν δυσμενή διάκριση μόνον όταν αυτή βασίζεται σε ένα από τα κριτήρια του άρθρου 1 της οδηγίας αυτής ή, αντιθέτως, οι διατάξεις αυτές, συμπληρούμενες ενδεχομένως με άλλες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, απαγορεύουν γενικώς τη διαφορετική μεταχείριση εργαζομένου σε σχέση με άλλον εργαζόμενο, όσον αφορά τις αποδοχές, όταν παρέχει την ίδια εργασία, στον ίδιο εργοδότη, [κατά το] ίδιο χρονικό διάστημα και υπό τις ίδιες συνθήκες;

(¹) ΕΕ 2000, L 303, σ 16.

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Bihor (Ρουμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2021 — Μ.Ι.Α., Ρ.Ρ.-Μ., Β.-C.I-C, F.C.R., Ρ (πρώην Τ). Ξ-Β., D.R., Ρ.Ε.Ε., F.I. κατά Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureș, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați

(Υπόθεση C-644/21)

(2022/C 95/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Bihor

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Μ.Ι.Α., Ρ.Ρ.-Μ., Β.-C.I-C, F.C.R., Ρ (πρώην Τ). Ξ-Β., D.R., Ρ.Ε.Ε., F.I.

Εναγόμενα: Tribunalul Cluj, Tribunalul Mureș, Tribunalul Hunedoara, Tribunalul Suceava, Tribunalul Galați

Παρεμβαίνουν: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78, του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία⁽¹⁾, που εγγυώνται δικαστική διαδικασία «σε κάθε πρόσωπο που θεωρεί εαυτό ζημιωθέν [...] από τη μη τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης», καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εγγυώνται σε κάθε πρόσωπο το δικαίωμα «πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου», την έννοια ότι αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως η διάταξη του άρθρου 211, στοιχείο c, του *Legea dialogului social nr. 62/2011* (ρουμανικού νόμου 62/2011 περί ρυθμίσεως του διαλόγου μεταξύ των κοινωνικών εταίρων), η οποία προβλέπει ότι η τριετής προθεσμία για την άσκηση αγωγής αποζημίωσης αρχίζει «από την ημερομηνία επελεύσεως της ζημίας», ανεξαρτήτως του εάν ο ενάγων έλαβε ή όχι γνώση της επελεύσεως της ζημίας (και της εκτάσεως της);
2. Έχουν η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και η διάταξη του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, την έννοια ότι αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 1, παράγραφος 2, του *Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice* (ρουμανικού νόμου-πλαίσιοι αριθ. 330, της 5ης Νοεμβρίου 2009, περί ενιαίων αποδοχών του προσωπικού που αμείβεται από το Δημόσιο), όπως ερμηνεύθηκε με τη *Decizia nr. 7/2019* (απόφαση 7/2019) (δημοσιευθείσα στο *Monitorul Oficial al României – Εφημερίδα της Ρουμανικής Κυβερνήσεως* – αριθ. 343/06.05.2019), την οποία εξέδωσε το *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Ρουμανία) επί αναιρέσεως υπέρ του νόμου, σε περιπτώσεις στις οποίες ο ενάγων δεν είχε το εκ του νόμου δικαίωμα να ζητήσει αύξηση της αποζημίωσης κατάταξης κατά την είσοδό του στο δικαστικό σώμα σε ημερομηνία μεταγενέστερη της έναρξης ισχύος του νόμου 330/2009, νομοθετήματος που όριζε ρητώς ότι τα μισθολογικά δικαιώματα είναι και παραμένουν αποκλειστικώς εκείνα που προβλέπονται στον εν λόγω νόμο, με επακόλουθη εισαγωγή διακρίσεων ως προς τις αμοιβές έναντι των συναδέλφων του, βάσει και του κριτηρίου ηλικίας, γεγονός που σημαίνει, στην πραγματικότητα, ότι μόνο στους αρχαιότερους δικαστές, που ανέλαβαν καθήκοντα πριν από τον Ιανουάριο του 2010 [οι οποίοι επωφελήθηκαν από αποφάσεις κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 2006 και 2009, το διατακτικό των οποίων αποτέλεσε αντικείμενο ερμηνείας το 2019 δυνάμει της απόφασης [του *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ρουμανία)] 7/2019], αναγνωρίστηκαν αναδρομικώς τα μισθολογικά δικαιώματα (ανάλογα με αυτά των οποίων η αναγνώριση ζητείται μέσω της αγωγής που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας), κατά τους μήνες Δεκέμβριο 2019 έως Ιανουάριο 2020, για το χρονικό διάστημα από το 2010 έως το 2015, μολονότι εκείνο το χρονικό διάστημα ο ενάγων άσκησε επίσης καθήκοντα εισαγγελέα, παρείχε την ίδια εργασία, υπό τις ίδιες συνθήκες και στο ίδιο όργανο;
3. Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2000/78/EK την έννοια ότι απαγορεύουν δυσμενή διάκριση μόνον όταν αυτή βασίζεται σε ένα από τα κριτήρια του άρθρου 1 της οδηγίας αυτής ή, αντιθέτως, οι διατάξεις αυτές, συμπληρούμενες ενδεχομένως με άλλες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, απαγορεύουν γενικώς τη διαφορετική μεταχείριση εργαζομένου σε σχέση με άλλον εργαζόμενο, όσον αφορά τις αποδοχές, όταν παρέχει την ίδια εργασία, στον ίδιο εργοδότη, [κατά το] ίδιο χρονικό διάστημα και υπό τις ίδιες συνθήκες;

(¹) ΕΕ 2000, L 303, σ 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Bihor (Ρουμανία) στις 21 Οκτωβρίου 2021 — C.C.C., C.R.R., U.D.M. κατά Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul București, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sibiu

(Υπόθεση C-645/21)

(2022/C 95/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Bihor

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: C.C.C., C.R.R., U.D.M.

Εναγόμενα: Tribunalul Cluj, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul București, Tribunalul Bistrița Năsăud, Tribunalul Maramureș, Tribunalul Sibiu

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78, του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία⁽¹⁾, που εγγυώνται δικαστική διαδικασία «σε κάθε πρόσωπο που θεωρεί εαυτό ζημιωθέν [...] από τη μη τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης», καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εγγυώνται σε κάθε πρόσωπο «πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου», την έννοια ότι αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως η διάταξη του άρθρου 211, στοιχείο c, του *Legea dialogului social nr. 62/2011* (ρουμανικού νόμου 62/2011 περί ρυθμίσεως του διαλόγου μεταξύ των κοινωνικών εταίρων), η οποία προβλέπει ότι η τριετής προθεσμία για την άσκηση αγωγής αποζημίωσης αρχίζει «από την ημερομηνία επελεύσεως της ζημίας», ανεξαρτήτως του εάν ο ενάγων έλαβε ή όχι γνώση της επελεύσεως της ζημίας (και της εκτάσεώς της);
2. Έχουν η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και η διάταξη του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, την έννοια ότι αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 1, παράγραφος 2, του *Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice* (ρουμανικού νόμου-πλασίου αριθ. 330, της 5ης Νοεμβρίου 2009, περί ενιαίων αποδοχών του προσωπικού που αμείβεται από το Δημόσιο), όπως ερμηνεύθηκε με τη *Decizia nr. 7/2019* (απόφαση 7/2019) (δημοσιευθείσα στο *Monitorul Oficial al României – Εφημερίδα της Ρουμανικής Κυβερνήσεως*– αριθ. 343/06.05.2019), την οποία εξέδωσε το *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο, Ρουμανία) επί αναρέσεως υπέρ του νόμου, σε περιπτώσεις στις οποίες ο ενάγων δεν είχε το εκ του νόμου δικαίωμα να ζητήσει αύξηση της αποζημίωσης κατάταξης κατά την είσοδό του στο δικαστικό σώμα σε ημερομηνία μεταγενέστερη της έναρξης ισχύος του νόμου 330/2009, νομοθετήματος που όριζε ρητώς ότι τα μισθολογικά δικαιώματα είναι και παραμένουν αποκλειστικώς εκείνα που προβλέπονται στον εν λόγω νόμο, με επακόλουθη εισαγωγή διακρίσεων ως προς τις αμοιβές έναντι των συναδέλφων του, βάσει και του κριτηρίου ηλικίας, γεγονός που σημαίνει, στην πραγματικότητα, ότι μόνο στους αρχαιότερους δικαστές, που ανέλαβαν καθήκοντα πριν από τον Ιανουάριο του 2010 [οι οποίοι επωφελήθηκαν από αποφάσεις κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ 2006 και 2009, το διατακτικό των οποίων αποτέλεσε αντικείμενο ερμηνείας το 2019 δυνάμει της απόφασης [του *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ρουμανία)] 7/2019], αναγνωρίστηκαν αναδρομικώς τα μισθολογικά δικαιώματα (ανάλογα με αυτά των οποίων η αναγνώριση ζητείται μέσω της αγωγής που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας), κατά τους μήνες Δεκέμβριο 2019 έως Ιανουάριο 2020, για το χρονικό διάστημα από το 2010 έως το 2015, μολονότι εκείνο το χρονικό διάστημα ο ενάγων άσκησε επίσης καθήκοντα εισαγγελέα, παρείχε την ίδια εργασία, υπό τις ίδιες συνθήκες και στο ίδιο όργανο;
3. Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2000/78/ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν δυσμενή διάκριση μόνον όταν αυτή βασίζεται σε ένα από τα κριτήρια του άρθρου 1 της οδηγίας αυτής ή, αντιθέτως, οι διατάξεις αυτές, συμπληρούμενες ενδεχομένως με άλλες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, απαγορεύουν γενικώς τη διαφορετική μεταχείριση εργαζομένου σε σχέση με άλλον εργαζόμενο, όσον αφορά τις αποδοχές, όταν παρέχει την ίδια εργασία, στον ίδιο εργοδότη, [κατά το] ίδιο χρονικό διάστημα και υπό τις ίδιες συνθήκες;

(¹) ΕΕ 2000, L 303, σ 16.

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 8 Νοεμβρίου 2021 — ΖQ κατά Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

(Υπόθεση C-667/21)

(2022/C 95/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: ΖQ

Εναγομένη: Medizinischer Dienst der Krankenversicherung Nordrhein, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679⁽¹⁾ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων, στο εξής: ΓΚΠΔ) την έννοια ότι απαγορεύεται σε ιατρική υπηρεσία ταμείου ασφάλισης υγείας να επεξεργάζεται δεδομένα που αφορούν την υγεία εργαζομένου της και συνιστούν προϋπόθεση για την εκτίμηση της ικανότητας προς εργασία του εργαζομένου αυτού;

2. Σε περίπτωση που το Δικαστήριο δώσει αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα, με αποτέλεσμα να προκύπτει εξαίρεση από την προβλεπόμενη στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ απαγόρευση επεξεργασίας δεδομένων που αφορούν την υγεία δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο η': επιβάλλεται, σε περίπτωση όπως η προκειμένη, να πληρούνται απαιτήσεις προστασίας δεδομένων πέραν εκείνων που ορίζει το άρθρο 9, παράγραφος 3, του ΓΚΠΔ και, αν συντρέχει τέτοια υποχρέωση, ποιες είναι οι απαιτήσεις αυτές;
3. Σε περίπτωση που το Δικαστήριο δώσει αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα, με αποτέλεσμα να προκύπτει εξαίρεση από την προβλεπόμενη στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ απαγόρευση επεξεργασίας δεδομένων που αφορούν την υγεία δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο η': εξαρτάται, σε περίπτωση όπως η προκειμένη, το παραδεκτό ή η νομιμότητα της επεξεργασίας δεδομένων που αφορούν την υγεία και από τη συνδρομή τουλάχιστον μίας εκ των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ;
4. Έχει το άρθρο 82, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ ειδικό ή γενικό προληπτικό χαρακτήρα και πρέπει τούτο να λαμβάνεται υπόψη κατά τον προσδιορισμό του ύψους της προς αποκατάσταση μη υλικής ζημίας βάσει του άρθρου 82, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ εις βάρος του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία;
5. Εξαρτάται ο προσδιορισμός του ύψους της προς αποκατάσταση μη υλικής ζημίας βάσει του άρθρου 82, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ από τον βαθμό υπαιτιότητας του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία; Ειδικότερα, μπορεί η απουσία υπαιτιότητας ή η ύπαρξη ήσσονος σημασίας παισίματος του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία να ληφθεί υπόψη υπέρ του;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ 2016, L 119, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Verwaltungsgericht Cottbus* (Γερμανία) στις 29 Νοεμβρίου 2021 — *Stadt Frankfurt (Oder)* και *FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH* κατά *Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe*

(Υπόθεση C-723/21)

(2022/C 95/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Cottbus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες: Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Καθού: Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

Προδικαστικά ερωτήματα

1. α. Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (στο εξής: οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα), την έννοια ότι όλα τα μέλη του κοινού που επηρεάζεται άμεσα από ένα σχέδιο νομιμοποιούνται να προβάλλουν ενώπιον δικαστηρίου παραβάσεις της υποχρέωσης:
  - α) αποτροπής της υποβαθμίσεως της ποιότητας των υδατικών συστημάτων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή πόσιμου ύδατος,
  - β) μειώσεως του επιπέδου επεξεργασίας καθαρισμού που απαιτείται για την παραγωγή πόσιμου ύδατος,

κατ' επίκληση της προστασίας των τρίτων μέσω της απαγορεύσεως υποβαθμίσεως των υπόγειων υδάτων (βλ., ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Μαΐου 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18 (²), σκέψεις 132 επ., και απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland κ.λπ., C-197/18 (³), σκέψεις 40 και 42);

β. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα υπό στοιχείο α΄:

Σε κάθε περίπτωση, νομιμοποιούνται οι προσφεύγουσες, στις οποίες έχει ανατεθεί η παραγωγή και επεξεργασία καθαρισμού πόσιμου ύδατος, να επικαλεστούν παραβάσεις των απαγορεύσεων και απαιτήσεων του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα;

2. Περιέχει το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα, όσον αφορά τα υδάτινα συστήματα εκτός προστατευόμενων περιοχών, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, της ίδιας οδηγίας, πέραν της υποχρέωσης περί μακροπρόθεσμων σχεδιασμών στα σχέδια διαχείρισεως και τα προγράμματα μέτρων, υποχρέωση, παρόμοια με αυτή του άρθρου 4 της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα, περί αρνήσεως εγκρίσεως συγκεκριμένων έργων λόγω παραβιάσεως της απαγορεύσεως υποβαθμίσεως (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Μαΐου 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, σκέψη 75);
3. Αν θεωρηθεί ότι, αντιθέτως προς το παράρτημα V του άρθρου 4 της οδηγίας-πλαisiού, το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα δεν καθορίζει δικό του επίπεδο αναφοράς για τον έλεγχο της απαγορεύσεως υποβαθμίσεως:
  - α. Υπό ποιες προϋποθέσεις πρέπει να θεωρείται ότι επέρχεται υποβάθμιση του υδατικού συστήματος και, συνακόλουθα, αύξηση του επιπέδου της επεξεργασίας καθαρισμού που απαιτείται για την παραγωγή πόσιμου ύδατος;
  - β. Θα μπορούσε το κρίσιμο σημείο αναφοράς για την αύξηση του επιπέδου επεξεργασίας καθαρισμού και, ως εκ τούτου, για την απαγόρευση υποβαθμίσεως που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα να είναι οι οριακές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 98/83/ΕΚ (*) του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (στο εξής: οδηγία για το πόσιμο νερό), όπως υποδηλώνει το άρθρο 7, παράγραφος 2, τελευταία φράση, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα;

γ. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα υπό στοιχείο β΄:

Μπορεί να συντρέχει παράβαση της απαγορεύσεως υποβαθμίσεως που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα όταν μόνη σημαντική αξία δεν είναι η οριακή τιμή των μερών Α ή Β του παραρτήματος I [της οδηγίας για το πόσιμο νερό], αλλά μια ενδεικτική παράμετρος σύμφωνα με το μέρος Γ του παραρτήματος I [της οδηγίας για το πόσιμο νερό];

4. Πότε πρέπει να συναχθεί παράβαση της απαγορεύσεως υποβαθμίσεως, βάσει της νομοθεσίας περί πόσιμου νερού, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα (βλ., όσον αφορά το κριτήριο της απαγορεύσεως υποβαθμίσεως του άρθρου 4 της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα: ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Μαΐου 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, σκέψη 119, και απόφαση της 1ης Ιουλίου 2015, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, C-461/13 (5), σκέψη 52);
  - α. Αρκεί οποιαδήποτε επιδείνωση για να συναχθεί η παράβαση
ή
  - β. Πρέπει να υπάρχει πιθανότητα να μην έχει τηρηθεί η ενδεικτική παράμετρος των 250 mg/l για θειικά
ή
  - γ. Πρέπει να υπάρχει κίνδυνος ανάληψης επανορθωτικών ενεργειών κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 6, της οδηγίας για το πόσιμο νερό, τα οποία αυξάνουν το κόστος επεξεργασίας για την παραγωγή πόσιμου νερού;
5. Περιέχει το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα, εκτός από το ουσιαστικό κριτήριο ελέγχου, προδιαγραφές σχετικά με τη διοικητική διαδικασία εγκρίσεως, δηλαδή μπορεί να εφαρμοστεί η σχετική με το άρθρο 4 της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα νομολογία του ΔΕΕ στο πλαίσιο του ελέγχου που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Μαΐου 2020, C-535/18, δεύτερο προδικαστικό ερώτημα);
6. Πρέπει επίσης να πραγματοποιηθεί εξέταση από πραγματογνώμονα για ενδεχόμενη παράβαση από τον φορέα του έργου του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα, όταν το σχέδιο ενδέχεται να αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαisiού για τα ύδατα;
7. Πρέπει επίσης, εν προκειμένω, να θεωρηθεί ότι η εξέταση θα πρέπει να έχει γίνει κατά τον χρόνο λήψεως της αποφάσεως βάσει της νομοθεσίας για τα ύδατα και, κατά συνέπεια, εξέταση που διενεργήθηκε κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας δεν μπορεί να θεραπεύσει τον παράνομο χαρακτήρα της αδειας βάσει της νομοθεσίας για τα ύδατα (βλ., ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Μαΐου 2020, Land Nordrhein-Westfalen, C-535/18, σκέψεις 76 και 80 επ.);

8. Μπορούν οι απαιτήσεις και οι απαγορεύσεις του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας-πλαίσου για τα ύδατα να παρακαμφθούν κατά τη στάθμιση που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της εγκρίσεως, υπέρ του σκοπού που επιδιώκεται με το έργο, ιδίως όταν το κόστος επεξεργασίας είναι χαμηλό ή όταν ο σκοπός του έργου είναι ιδιαίτερος σημαντικός;
9. Έχει εφαρμογή το άρθρο 4, παράγραφος 7, της οδηγίας-πλαίσου για τα ύδατα στο άρθρο 7, παράγραφος 3, της ίδιας οδηγίας;
10. Ποιες υποχρεώσεις, πέραν αυτών του άρθρου 4 της οδηγίας-πλαίσου για τα ύδατα, πρέπει να συναχθούν από το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας-πλαίσου για τα ύδατα, με συνέπεια να πρέπει να ληφθούν υπόψη στη διαδικασία εγκρίσεως σχεδίου;

(¹) Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ 2000, L 327, σ. 1).

(²) ECLI:EU:C:2020:391.

(³) ECLI:EU:C:2019:824.

(⁴) Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ 1998, L 330, σ. 32).

(⁵) ECLI:EU:C:2015:433

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Δεκεμβρίου 2021 η Pilatus Bank plc κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 24 Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση T-139/19, Pilatus Bank κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση C-750/21 P)

(2022/C 95/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Pilatus Bank plc (εκπρόσωπος: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναρεσιβαλλόμενη διάταξη,
- να αναρέσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 264 ΣΛΕΕ, την απόφαση της ΕΚΤ της 21ης Δεκεμβρίου 2018 με την οποία ανακοινώθηκε στην αναηρεσείουσα ότι δεν είναι πλέον αρμόδια να διασφαλίζει την άμεση προληπτική εποπτεία της και να λαμβάνει μέτρα σχετικά με αυτήν,
- στο μέτρο που το Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να αποφανθεί επί της ουσίας, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της προσφυγής ακυρώσεως- και
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναρέσεως, η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους.

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως, η ανααιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι ερμήνευσε εσφαλμένα τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 (¹) του Συμβουλίου θεωρώντας λανθασμένα ότι η ΕΚΤ δεν έχει περαιτέρω αρμοδιότητα έναντι της ανααιρεσείουσας λόγω της απώλειας της άδειας της άδειας της ανααιρεσείουσας.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε δεόντως τους λόγους ακυρώσεως της αναιρεσείουσας που δεν αφορούσαν την προβαλλόμενη έλλειψη αρμοδιότητας της ΕΚΤ.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesgericht Salzburg (Αυστρία) στις
7 Δεκεμβρίου 2021 — ΡJ κατά Eurowings GmbH**

(Υπόθεση C-751/21)

(2022/C 95/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: ΡJ

Εναγομένη: Eurowings GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Υφίσταται «άρνηση επιβίβασης» κατά την έννοια των άρθρων 4 και 2, στοιχείο ι', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹) ακόμη και όταν η άρνηση επιβίβασης στην οικεία πτήση δεν αντιτάσσεται στους επιβάτες στην πύλη αναχώρησης, αλλά ήδη στη θυρίδα ελέγχου εισιτηρίων και παράδοσης αποσκευών και, ως εκ τούτου, οι επιβάτες δεν προσέρχονται καν στην πύλη αναχώρησης;
2. Αρκεί για τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 261/2004 το γεγονός ότι, σε περίπτωση που η αναχώρηση είναι προγραμματισμένη για τις 6:20, η επιβίβαση για τις 5:50 και το «κλείσιμο της πύλης» για τις 6:05 (αντιστοίχως, σύμφωνα με την κάρτα επιβίβασης), ο επιβάτης, κατόπιν της άφιξής του στον αερολιμένα με ταξί στις 5:14, προσέρχεται αμέσως (δηλαδή περίπου στις 5:16) στη θυρίδα ελέγχου εισιτηρίων και παράδοσης αποσκευών της εναγομένης; Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να ληφθεί ιδίως υπόψη και το γεγονός ότι, στις 3:14 της ημέρας αναχώρησης, η εναγομένη ενημέρωσε τον επιβάτη ότι η πτήση ήταν υπερπλήρης και ότι οι χειραποσκευές έπρεπε να παραδοθούν στη θυρίδα ελέγχου εισιτηρίων και παράδοσης αποσκευών. Ακόμη πρέπει να ληφθεί υπόψη η ενημέρωση που παρέσχε η εναγομένη ότι η θυρίδα ελέγχου εισιτηρίων και παράδοσης αποσκευών στο Αμβούργο είναι ανοικτή μεταξύ 2 ωρών πριν από την αναχώρηση και 40 λεπτών πριν από αυτή.
3. Συνιστά «άρνηση επιβίβασης» κατά την έννοια των άρθρων 4 και 2, στοιχείο ι', του κανονισμού 261/2004 το γεγονός ότι στις 5:16 η θυρίδα ελέγχου εισιτηρίων και παράδοσης αποσκευών της εναγομένης παρέπεμψε τον ενάγοντα και την οικογένειά του για την παράδοση των αποσκευών τους στα αυτόματα μηχανήματα παράδοσης αποσκευών του αερολιμένα του Αμβούργου τα οποία παρουσίαζαν αυξημένη κίνηση και τα οποία, παρά τη συνδρομή των υπαλλήλων της εναγομένης και του προσωπικού του αερολιμένα, δεν λειτουργούσαν ομαλά, στη συνέχεια δε υποδείχθηκε σε αυτούς να χρησιμοποιήσουν άλλα αυτόματα μηχανήματα, στα οποία επίσης δεν μπόρεσε να γίνει η παράδοση των αποσκευών, με αποτέλεσμα, στις 5:40, να λειτουργήσει ένα αυτόματο μηχάνημα και να αναγνωριστούν οι αποσκευές, αλλά στις 5:41 να μη γίνει δεκτός ο έλεγχος των εισιτηρίων και να παραπεμφθεί ο ενάγων εκ νέου στη θυρίδα ελέγχου εισιτηρίων και παράδοσης αποσκευών της εναγομένης, όπου ενημερώθηκε ότι είχε χάσει πλέον την πτήση;
4. Συνιστά συντρέχον πταίσμα του ενάγοντος και, ως εκ τούτου, και των προσώπων που ταξίδευαν μαζί του, λαμβανομένων υπόψη των δυσχερειών που αντιμετώπισαν κατά την αυτοματοποιημένη παράδοση των αποσκευών, το γεγονός ότι περιορίστηκαν να ακολουθήσουν τις οδηγίες των υπαλλήλων και των αυτόματων μηχανημάτων, παραβλέποντας την παρέλευση του χρόνου για τη λήξη του ελέγχου εισιτηρίων και την προσέλευση στην πύλη αναχώρησης; Μπορεί να καταλογιστεί στον ενάγοντα και στα πρόσωπα που ταξίδευαν μαζί του ότι δεν σκέφτηκαν εγκαίρως, λαμβανομένων υπόψη των δυσχερειών κατά τον έλεγχο των εισιτηρίων, να φροντίσουν να αποσταλούν οι αποσκευές τους με επόμενη πτήση; Θα ήταν εύλογο να απαιτηθεί από την ομάδα των ταξιδιωτών να χωριστεί αφήνοντας ένα πρόσωπο με τις αποσκευές, όπως για παράδειγμα τον ενάγοντα, προκειμένου τα λοιπά πρόσωπα της ομάδας να προσέλθουν στην πύλη αναχώρησης; Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να ληφθεί ιδίως υπόψη ότι τόσο η θυγατέρα του ενάγοντος όσο και η πεθερά του είχαν περιορισμένη κινητικότητα, η μεν πρώτη επειδή κινούνταν με πατερίτσες μετά από επέμβαση στο γόνατο, η δε δεύτερη λόγω ηλικίας και οστεοαρθρίτιδας.

5. Εφόσον η απάντηση στο πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο ερώτημα είναι αρνητική: Έχει το άρθρο 2, στοιχείο ι', του κανονισμού 261/2004 την έννοια ότι υφίσταται «άρνηση επιβίβασης» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής σε περίπτωση που οι επιβάτες λαμβάνουν μεν θέση στη σειρά αναμονής εμπροσθεν της θυρίδας ελέγχου εισιτηρίων του αυτόματου μηχανήματος παράδοσης αποσκευών περίπου μία ώρα πριν την αναχώρηση της πτήσης, πλην όμως, λόγω οργανωτικών ελλείψεων από πλευράς της αεροπορικής εταιρίας (όπως για παράδειγμα ελλιπής αριθμός ανοικτών θυρίδων ελέγχου εισιτηρίων και παράδοσης αποσκευών, έλλειψη προσωπικού, παράλειψη ενημέρωσης των επιβατών με μεγαφωνικές ανακοινώσεις) ή/και λόγω προβλημάτων από πλευράς αεροδρομίου (δυσλειτουργία των αυτόματων μηχανημάτων παράδοσης αποσκευών), η σειρά τους για να εξυπηρετηθούν στη θυρίδα ελέγχου εισιτηρίων και παράδοσης αποσκευών δεν έρχεται παρά τη στιγμή κατά την οποία η μεν θυρίδα αυτή κλείνει, οι δε επιβάτες δεν μπορούν πλέον, για τον λόγο αυτό, να επιβιβαστούν;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και μεταίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 8 Δεκεμβρίου 2021 — Instrubel NV κατά Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services

(Υπόθεση C-753/21)

(2022/C 95/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Instrubel NV

Αναρρεσίβλητες: Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν τα άρθρα 4, παράγραφοι 2, 3 και 4, και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1210/2003 (¹), όπως έχει τροποποιηθεί, την έννοια ότι:
- τα δεσμευμένα κεφάλαια και οι δεσμευμένοι οικονομικοί πόροι παραμένουν, έως την έκδοση απόφασης περί μεταβίβασης τους στο διάδοχο σχήμα του Ταμείου Ανάπτυξης για το Ιράκ, ιδιοκτησία των συνδεδόμενων με το καθεστώς του πρώην προέδρου Σαντάμ Χουσεΐν φυσικών και νομικών προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων τα οποία αφορά η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων;
  - ή μήπως τα δεσμευμένα κεφάλαια αποτελούν ιδιοκτησία του διαδόχου σχήματος του Ταμείου Ανάπτυξης για το Ιράκ ήδη από τη θέση σε ισχύ του κανονισμού όπου έχουν καταχωρισθεί, στα παραρτήματα III και IV, τα ονόματα και οι επωνυμίες των συνδεδόμενων με το καθεστώς του πρώην προέδρου Σαντάμ Χουσεΐν φυσικών και νομικών προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων τα οποία αφορά η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων;
2. Στην περίπτωση που στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι είναι ιδιοκτησία του διαδόχου σχήματος του Ταμείου Ανάπτυξης για το Ιράκ, έχουν τα άρθρα 4, παράγραφοι 2, 3 και 4, και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1210/2003, όπως έχει τροποποιηθεί, την έννοια ότι αντιτίθενται στην εκτέλεση επί δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων, χωρίς προηγούμενη άδεια της αρμόδιας εθνικής αρχής, μέτρου το οποίο στερείται αποτελέσματος αποδόσεως στον δανειστή, όπως είναι η σύσταση ασφάλειας με δικαστική απόφαση ή η συντηρητική κατάσχεση, τις οποίες προβλέπει ο code des procédures civiles d'exécution (γαλλικός κώδικας διαδικασιών εκτελέσεως σε αστικές υποθέσεις); Ή μήπως οι ανωτέρω διατάξεις έχουν την έννοια ότι η έγκριση της εν λόγω εθνικής αρχής απαιτείται μόνον κατά τον χρόνο της ελευθέρωσης των δεσμευμένων κεφαλαίων;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1210/2003 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2003, σχετικά με ορισμένους ειδικούς περιορισμούς στις οικονομικές και χρηματοδοτικές σχέσεις με το Ιράκ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2465/96 (ΕΕ 2003, L 169, σ. 6).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 8 Δεκεμβρίου 2021 — Montana Management Inc. κατά Heerema Zwijsrecht BV, BNP Paribas Securities Services

(Υπόθεση C-754/21)

(2022/C 95/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσα: Montana Management Inc.

Ανααιρεσίβλητες: Heerema Zwijsrecht BV, BNP Paribas Securities Services

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχουν τα άρθρα 4, παράγραφοι 2, 3 και 4, και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1210/2003 ⁽¹⁾, όπως έχει τροποποιηθεί, την έννοια ότι:
  - τα δεσμευμένα κεφάλαια και οι δεσμευμένοι οικονομικοί πόροι παραμένουν, έως την έκδοση απόφασης περί μεταβίβασης τους στο διάδοχο σχήμα του Ταμείου Ανάπτυξης για το Ιράκ, ιδιοκτησία των συνδεόμενων με το καθεστώς του πρώην προέδρου Σαντάμ Χουσεΐν φυσικών και νομικών προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων τα οποία αφορά η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων;
  - ή μήπως τα δεσμευμένα κεφάλαια αποτελούν ιδιοκτησία του διαδόχου σχήματος του Ταμείου Ανάπτυξης για το Ιράκ ήδη από τη θέση σε ισχύ του κανονισμού όπου έχουν καταχωρισθεί, στα παραρτήματα III και IV, τα ονόματα και οι επωνυμίες των συνδεόμενων με το καθεστώς του πρώην προέδρου Σαντάμ Χουσεΐν φυσικών και νομικών προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων τα οποία αφορά η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων;
- Στην περίπτωση που στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι είναι ιδιοκτησία του διαδόχου σχήματος του Ταμείου Ανάπτυξης για το Ιράκ, έχουν τα άρθρα 4 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1210/2003, όπως έχει τροποποιηθεί, την έννοια ότι η κατάσχεση των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων υπόκειται σε προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας εθνικής αρχής; Ή μήπως οι ανωτέρω διατάξεις έχουν την έννοια ότι η έγκριση της εν λόγω εθνικής αρχής απαιτείται μόνον κατά τον χρόνο της ελευθέρωσης των δεσμευμένων κεφαλαίων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1210/2003 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2003, σχετικά με ορισμένους ειδικούς περιορισμούς στις οικονομικές και χρηματοδοτικές σχέσεις με το Ιράκ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2465/96 του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 169, σ. 6).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Λιθουανία) στις 14 Δεκεμβρίου 2021 — «Brink's Lithuania» UAB κατά Lietuvos bankas

(Υπόθεση C-772/21)

(2022/C 95/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: «Brink's Lithuania» UAB

Εφεσίβλητη Lietuvos bankas

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, της απόφασης ΕΚΤ/2010/14 ⁽¹⁾ την έννοια ότι οι φορείς που διαχειρίζονται μετρητά πρέπει να συμμορφώνονται με τα ελάχιστα πρότυπα στα οποία αναφέρεται η διάταξη αυτή όταν διενεργούν αυτοματοποιημένη διαλογή τραπεζογραμματιών ευρώ ως προς την καταλληλότητά τους προς κυκλοφορία;

- 2) Εάν, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της απόφασης ΕΚΤ/2010/14, τα ελάχιστα πρότυπα στα οποία αναφέρεται η διάταξη αυτή εφαρμόζονται μόνο στους κατασκευαστές μηχανημάτων επεξεργασίας τραπεζογραμματίων (αλλά όχι στους φορείς που διαχειρίζονται μετρητά), έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, της απόφασης ΕΚΤ/2010/14, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 5, αυτής, την έννοια ότι αντιτίθεται σε διάταξη του εθνικού δικαίου, σύμφωνα με την οποία η υποχρέωση συμμόρφωσης με τα εν λόγω ελάχιστα πρότυπα ισχύει για τους φορείς που διαχειρίζονται μετρητά;
- 3) Συνάδουν τα ελάχιστα πρότυπα που ισχύουν για την αυτοματοποιημένη διαλογή τραπεζογραμματίων ευρώ ως προς την καταλληλότητά τους προς κυκλοφορία, την οποία διενεργούν τα μηχανήματα επεξεργασίας τραπεζογραμματίων, με την αρχή της ασφάλειας δικαίου και το άρθρο 297, εδάφιο 2, ΣΛΕΕ, λαμβανομένου υπόψη ότι δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της ΕΚΤ, και είναι δεσμευτικά για τους φορείς που διαχειρίζονται μετρητά και δυνάμει να τύχουν επικλήσεως έναντι αυτών;
- 4) Είναι το άρθρο 6, παράγραφος 2, της απόφασης ΕΚΤ/2010/14 αντίθετο προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου και προς το άρθρο 297, εδάφιο 2, ΣΛΕΕ και, ως εκ τούτου, ανίσχυρο, στο μέτρο που ορίζει ότι τα ελάχιστα πρότυπα που ισχύουν για την αυτοματοποιημένη διαλογή τραπεζογραμματίων ευρώ ως προς την καταλληλότητά τους προς κυκλοφορία, την οποία διενεργούν τα μηχανήματα επεξεργασίας τραπεζογραμματίων, δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της ΕΚΤ και κατά καιρούς τροποποιούνται;

(¹) Απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 16ης Σεπτεμβρίου 2010, σχετικά με τους ελέγχους γνησιότητας και καταλληλότητας των τραπεζογραμματίων ευρώ και την εκ νέου θέση αυτών σε κυκλοφορία (ΕΚΤ/2010/14) (2010/597/ΕΕ) (ΕΕ 2010, L 267, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 20 Δεκεμβρίου 2021 — C και CD

(Υπόθεση C-804/21)

(2022/C 95/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: C και CD

Αναιρεσίβλητη: Syyttäjä

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 23, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ (¹), σε συνδυασμό με το άρθρο 23, παράγραφος 5, της ίδιας αποφάσεως-πλαίσιο, σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης παραδόσεως κρατούμενου, την έννοια ότι επιβάλλει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως του άρθρου 6, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο την υποχρέωση να ορίσει νέα ημερομηνία παραδόσεως και να εξακριβώσει κατά πόσον συντρέχει περίπτωση ανωτέρας βίας και κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται για την κράτηση ή συνάδει επίσης προς την απόφαση-πλαίσιο διαδικασία κατά την οποία το δικαστήριο εξετάζει τα στοιχεία αυτά μόνο κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερόμενων προσώπων; Αν θεωρηθεί ότι για την παράταση της προθεσμίας αυτής απαιτείται η παρέμβαση της δικαστικής αρχής, συνεπάγεται η απουσία τέτοιας παρεμβάσεως την παρέλευση των προβλεπόμενων στην απόφαση-πλαίσιο προθεσμιών, με αποτέλεσμα να πρέπει ο κρατούμενος να απολυθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 5, της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιο;
- 2) Έχει το άρθρο 23, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ την έννοια ότι ο όρος «ανωτέρα βία» καλύπτει επίσης νομικά εμπόδια ως προς την παράδοση τα οποία οφείλονται στην εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους εκτελέσεως, όπως η διαταχθείσα μη εκτέλεση για όσο διάστημα διαρκεί η ένδικη διαδικασία ή το δικαίωμα του αιτούντος άσυλο να παραμείνει στο κράτος εκτελέσεως έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της αιτήσεώς του για χορήγηση ασύλου;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Δηλώσεις τις οποίες έκαναν ορισμένα κράτη μέλη με την ευκαιρία της έκδοσης της αποφάσεως-πλαίσιο (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Gmina Kosakowo κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-209/15) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις – Υποδομές αερολιμένων – Δημόσια χρηματοδότηση χορηγηθείσα από τους Δήμους Gdynia και Kosakowo για την κατασκευή του αερολιμένα Gdynia-Kosakowo – Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά και διατάσσει την ανάκτησή της – Πλεονέκτημα – Αρχή του ιδιώτη επενδυτή σε οικονομία της αγοράς – Επιπτώσεις στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών – Νόθευση του ανταγωνισμού – Ανάκτηση – Υποχρέωση αιτιολόγησης)

(2022/C 95/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gmina Kosakowo (Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Leśny, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Noë, K. Herrmann και A. Stobiecka-Kuik)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης (ΕΕ) 2015/1586 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2015, σχετικά με το μέτρο SA.35388 (13/C) (πρώην 13/NN και πρώην 12/N) — Πολωνία — Κατασκευή του αερολιμένα Gdynia-Kosakowo (ΕΕ 2015, L 250, σ. 165).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Gmina Kosakowo φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 22.6.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Gmina Miasto Gdynia και Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-263/15 RENV) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις – Υποδομές αερολιμένων – Δημόσια χρηματοδότηση που χορηγήθηκε από τους δήμους της Gdynia και του Kosakowo υπέρ της μετατροπής του αερολιμένα του Gdynia-Kosakowo – Απόφαση που κηρύσσει την ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και διατάσσει την ανάκτησή της – Πλεονέκτημα – Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς – Επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών – Νόθευση του ανταγωνισμού – Ανάκτηση – Ανάκληση απόφασης – Παράλειψη εκ νέου κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας – Διαδικαστικά δικαιώματα των ενδιαφερομένων – Δικαιώματα άμυνας – Υποχρέωση αιτιολόγησης)

(2022/C 95/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Gmina Miasto Gdynia (Πολωνία), Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia, Πολωνία) (εκπρόσωποι: T. Koncewicz, M. Le Berre, K. Gruszecka-Spychała και P. Rosiak, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann D. Recchia, και S. Noë)

Παρεμβαίνουσα υπέρ των προσφευγόντων: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz και S. Żyrek)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των άρθρων 2 έως 5 της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1586 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2015, σχετικά με το μέτρο SA.35388 (13/C) (πρώην 13/NN και πρώην 12/N) — Πολωνία — Κατασκευή του αερολιμένα Gdynia-Kosakowo (ΕΕ 2015, L 250, σ. 165).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι Gmina Miasto Gdynia και Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενώπιον του Δικαστηρίου στο πλαίσιο της υποθέσεως C-56/18 P και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στο πλαίσιο των υποθέσεων T-263/15 και T-263/15 RENV.
- 3) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 254 της 3.8.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — ΕΚΕΤΑ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-177/17) (¹)

(Ρήτρα διατησίας – Σύμβαση Ask-it συναφθείσα στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαisiού – Επιλέξιμες δαπάνες – Χρεωστικό σημείωμα εκδοθέν από την Επιτροπή για την ανάκτηση των προκαταβληθέντων ποσών – Αξιοπιστία των φύλλων καταγραφής του χρόνου απασχόλησης – Σύγκρουση συμφερόντων – Υπεργολαβία)

(2022/C 95/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγον: Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ) (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Κατσιμέρου, Θ. Αδαμόπουλος και J. Estrada de Solà)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, με αίτημα να αναγνωρισθεί, αφενός, ότι η απαίτηση που αποτυπώνεται στο χρεωστικό σημείωμα αριθ. 3241615292 της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2016, σύμφωνα με το οποίο το ενάγον έπρεπε να της επιστρέψει το ποσό των 211 185,95 ευρώ από την επιχορήγηση που είχε λάβει για μια μελέτη σχετικά με ένα ερευνητικό πρόγραμμα με την ονομασία Ask-it, είναι αβάσιμη κατά το ποσό των 89 126,11 ευρώ και, αφετέρου, ότι το εν λόγω ποσό αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες τις οποίες το ενάγον δεν οφείλει να επιστρέψει.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει το Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — ΕΚΕΤΑ κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-189/17) ⁽¹⁾**(Ρήτρα διατησίας – Σύμβαση Humabio συναφθείσα στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαisiού – Επιλέξιμες δαπάνες – Χρεωστικό σημείωμα εκδοθέν από την Επιτροπή για την ανάκτηση των προκαταβληθέντων ποσών – Αξιοπιστία των φύλλων καταγραφής του χρόνου απασχόλησης – Σύγκρουση συμφερόντων)**

(2022/C 95/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγον: Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ) (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Κατσιμέρου, Ο. Verheecke, Θ. Αδαμόπουλος και J. Estrada de Solà)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, με αίτημα να αναγνωρισθεί, αφενός, ότι η απαίτηση που αποτυπώνεται στο χρεωστικό σημείωμα αριθ. 3241615288 της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2016, σύμφωνα με το οποίο το ενάγον έπρεπε να της επιστρέψει το ποσό των 64 720,19 ευρώ από την επιχορήγηση που είχε λάβει για μια μελέτη σχετικά με ένα ερευνητικό πρόγραμμα με την ονομασία Humabio, είναι αβάσιμη κατά το ποσό των 10 436,36 ευρώ και, αφετέρου, ότι το εν λόγω ποσό αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες τις οποίες το ενάγον δεν οφείλει να επιστρέψει.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει το Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — ΕΚΕΤΑ κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-190/17) ⁽¹⁾**(Ρήτρα διατησίας – Σύμβαση Cater συναφθείσα στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος-πλαisiού – Επιλέξιμες δαπάνες – Χρεωστικό σημείωμα εκδοθέν από την Επιτροπή για την ανάκτηση των προκαταβληθέντων ποσών – Αξιοπιστία των φύλλων καταγραφής του χρόνου απασχόλησης – Σύγκρουση συμφερόντων)**

(2022/C 95/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγον: Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ) (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Κατσιμέρου, Θ. Αδαμόπουλος και J. Estrada de Solà)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, με αίτημα να αναγνωρισθεί, αφενός, ότι η απαίτηση που αποτυπώνεται στο χρεωστικό σημείωμα αριθ. 3241615289 της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2016, σύμφωνα με το οποίο το ενάγον έπρεπε να της επιστρέψει το ποσό των 172 992,15 ευρώ από την επιχορήγηση που είχε λάβει για μια μελέτη σχετικά με ένα ερευνητικό πρόγραμμα με την ονομασία Cater, είναι αβάσιμη κατά το ποσό των 28 520,08 ευρώ και, αφετέρου, ότι το εν λόγω ποσό αντιστοιχεί σε επιλέξιμες δαπάνες τις οποίες το ενάγον δεν οφείλει να επιστρέψει.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει το Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 151 της 15.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Αποστολοπούλου και Αποστολοπούλου-Χρυσανθάκη κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-721/18 και T-81/19) (¹)

(Εξωσυμβατική ευθύνη – Συμφωνίες επιχορήγησης συναφθείσες στο πλαίσιο διαφόρων προγραμμάτων της Ένωσης – Παράβαση των συμβατικών διατάξεων από τη δικαιούχο εταιρία – Επιλέξιμες δαπάνες – Έρευνα της OLAF – Εκκαθάριση της εταιρίας – Είσπραξη από την περιουσία των εταιρών της εν λόγω εταιρίας – Αναγκαστική εκτέλεση – Ισχυρισμοί που προέβησαν οι εκπρόσωποι της Επιτροπής ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων – Προσδιορισμός της εναγομένης – Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων – Εν μέρει απαράδεκτο – Κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες)

(2022/C 95/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσες: Ζωή Αποστολοπούλου (Αθήνα, Ελλάδα), Αναστασία Αποστολοπούλου-Χρυσανθάκη (Αθήνα) (εκπρόσωπος: Δ. Γκούσκος, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà και Θ. Αδαμόπουλος)

Αντικείμενο

Αγωγές βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αίτημα, κατ' ουσίαν, την αποκατάσταση της βλάβης την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι ενάγουσες εξαιτίας των ισχυρισμών που προέβησαν οι εκπρόσωποι της Επιτροπής στο πλαίσιο της εκδικάσεως της ανακοπής κατά της εις βάρος των εναγουσών αναγκαστικής εκτέλεσης των αποφάσεων της 16ης Ιουλίου 2014, Ισότητας κατά Επιτροπής (T-59/11, EU:T:2014:679), και της 4ης Φεβρουαρίου 2016, Ισότητας κατά Επιτροπής (T-562/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:63), ενώπιον του Πρωτοδικείου Αθηνών και του Εφετείου Αθηνών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αγωγές.
- 2) Καταδικάζει τη Ζωή Αποστολοπούλου και την Αναστασία Αποστολοπούλου-Χρυσανθάκη στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 54 της 11.2.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2021 — Breyer κατά REA

(Υπόθεση T-158/19) (¹)

[Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων 2020» (2014-2020) – Κανονισμός (ΕΕ) 1290/2013 – Έγγραφα σχετικά με το ερευνητικό πρόγραμμα «iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System» – Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου – Μερική άρνηση παροχής πρόσβασης – Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον]

(2022/C 95/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Patrick Breyer (Κιέλο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Breyer, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (εκπρόσωποι: S. Payan-Lagrou και V. Canetti, επικουρούμενες από τους R. van der Hout και C. Wagner, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης του REA της 17ης Ιανουαρίου 2019 [ARES (2019) 266593], σχετικά με την παροχή μερικής πρόσβασης σε έγγραφα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Έρευνας (REA), της 17ης Ιανουαρίου 2019 [ARES (2019) 266593], πρώτον, καθόσον ο REA παρέλειψε να αποφανθεί επί της αιτήσεως του Patrick Breyer περί παροχής προσβάσεως στα σχετικά με την έγκριση του προγράμματος iBorderCtrl έγγραφα και, δεύτερον, καθόσον ο REA αρνήθηκε να παράσχει πλήρη πρόσβαση στο έγγραφο D 1.3, μερική πρόσβαση στα έγγραφα D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 και D 2.3 και εκτενέστερη πρόσβαση στα έγγραφα D 3.1, D 7.3 και D 7.8, στο μέτρο που τα εν λόγω έγγραφα περιέχουν πληροφορίες που δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Ο P. Breyer φέρει τα δικαστικά έξοδά του τα οποία σχετίζονται με την κατάθεση της επιστολής του της 23ης Μαρτίου 2021 και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο REA σχετικά με την κατάθεση των παρατηρήσεών του της 20ής Μαΐου 2021.
- 4) Ο P. Breyer φέρει το ήμισυ των δικαστικών εξόδων του πέραν εκείνων που σχετίζονται με την κατάθεση της επιστολής του της 23ης Μαρτίου 2021.
- 5) Ο REA φέρει τα δικαστικά έξοδά του, πλην εκείνων που σχετίζονται με την κατάθεση των παρατηρήσεών του της 20ής Μαΐου 2021, καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο P. Breyer πέραν εκείνων που σχετίζονται με την κατάθεση της επιστολής του P. Breyer της 23ης Μαρτίου 2021.

(¹) EE C 206 της 17.6.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — DD κατά FRA

(Υπόθεση T-703/19) (¹)

(Αγωγή αποζημιώσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Έναρξη διοικητικής έρευνας – Άρθρο 86, παράγραφος 2, του ΚΥΚ – Υποχρέωση ενημέρωσης – Διάρκεια της διαδικασίας – Εύλογος χρόνος – Υποχρέωση αιτιολόγησης – Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως – Προστασία του απορρήτου της διοικητικής έρευνας – Καθήκον μέριμνας – Ηθική βλάβη – Αιτιώδης συνάφεια)

(2022/C 95/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγων: DD (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι, στη συνέχεια L. Levi, δικηγόρος)

Εναγόμενος: Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA) (εκπρόσωπος: M. O'Flaherty, επικουρούμενος από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αγωγή βάσει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία ο ενάγων ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της έναρξης και της διεξαγωγής εσωτερικής διοικητικής διαδικασίας της FRA και αποτιμά ex aequo et bono σε 50 000 ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο DD φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε ο Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA).

(¹) ΕΕ C 432 της 23.12.2019.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — ΗΒ κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-795/19) (¹)**

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Παροχή υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας προς το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο – Απόφαση μείωσης του ποσού της σύμβασης και ανάκτησης των ήδη καταβληθέντων ποσών – Προσφυγή ακύρωσεως και αγωγή αποζημιώσεως – Πράξη εντασσόμενη σε αμιγώς συμβατικό πλαίσιο με το οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένη – Απουσία ρήτρας διαιτησίας – Απαράδεκτο – Μη ύπαρξη ζημιών δυνάμενων να διαχωριστούν από τη σύμβαση)

(2022/C 95/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΗΒ (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà και A. Κατσιμέρου)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης C(2019) 7319 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με τη μείωση των οφειλόμενων ποσών στο πλαίσιο της σύμβασης CARDS/2008/166-429 και την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ με το οποίο ζητείται, πρώτον, η επιστροφή όλων των ποσών που ενδεχομένως ανακτήθηκαν από την Επιτροπή βάσει της εν λόγω απόφασης και η πληρωμή του τελευταίου εκδοθέντος τιμολογίου πλέον τόκων υπερημερίας και, δεύτερον, η αποδέσμευση της τραπεζικής εγγύησης και η αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα, λόγω της καθυστερημένης αποδέσμευσης και, τρίτον, συμβολική αποζημίωση για την ηθική βλάβη που υπέστη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη, στο μέτρο που ζητείται η ακύρωση της απόφασης C(2019) 7319 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με τη μείωση των οφειλόμενων ποσών στο πλαίσιο της σύμβασης CARDS/2008/166-429 και την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως αβάσιμη, στο μέτρο που ζητείται η θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 10 της 13.1.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — HB κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-796/19) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών – Παροχή υπηρεσιών τεχνικής βοήθειας προς τις ουκρανικές αρχές – Απόφαση μείωσης του ποσού της σύμβασης και ανάκτησης των ήδη καταβληθέντων ποσών – Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως – Πράξη εντασσόμενη σε αμιγώς συμβατικό πλαίσιο με το οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένη – Απουσία ρήτρας διατησίας – Απαράδεκτο – Μη ύπαρξη ζημιών δυνάμενων να διαχωριστούν από τη σύμβαση)

(2022/C 95/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: HB (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà και A. Κατσιμέρου)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως C(2019) 7318 τελικό της Επιτροπής, της Οκτωβρίου 2019, σχετικά με τη μείωση των οφειλόμενων ποσών στο πλαίσιο της σύμβασης TACIS/2006/101-510 και την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, και, δεύτερον, αίτημα βάσει του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ με το οποίο ζητείται, αφενός, η επιστροφή όλων των ποσών που ενδεχομένως ανακτήθηκαν από την Επιτροπή βάσει της εν λόγω απόφασης και η πληρωμή του τελευταίου εκδοθέντος τιμολογίου πλέον τόκων υπερημερίας και, αφετέρου, συμβολική αποζημίωση για την ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη, στο μέτρο που ζητείται η ακύρωση της απόφασης C(2019) 7318 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με τη μείωση των οφειλόμενων ποσών στο πλαίσιο της σύμβασης TACIS/2006/101-510 και την ανάκτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως αβάσιμη, στο μέτρο που ζητείται η θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ EE C 10 της 13.1.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Worldwide Spirits Supply κατά EUIPO — Melfinco (CLEOPATRA QUEEN)

(Υπόθεση T-870/19) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CLEOPATRA QUEEN – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα CLEOPATRA MELFINCO – Άρθρα 15 και 57 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρα 18 και 64 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος – Κήρυξη ακυρότητας}

(2022/C 95/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Worldwide Spirits Supply, Inc. (Τορτόλα, Βρετανικές Παρθένες Νήσοι) (εκπρόσωπος: Σ. Δημητρίου, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Melfinco S.A. (Schaan, Λιχτενστάιν) (εκπρόσωπος: M. Gioti, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Οκτωβρίου 2019 (υπόθεση R 1820/2018-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Melfinco και Worldwide Spirits Supply.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Worldwide Spirits Supply, Inc. φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).
- 3) Η Melfinco S.A. φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 77 της 9.3.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Dr. Spiller κατά EUIPO — Rausch (Alpenrausch Dr. Spiller)

(Υπόθεση T-6/20) (¹)

{**Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Alpenrausch Dr. Spiller – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RAUSCH – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}**

(2022/C 95/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dr. Spiller GmbH (Siegsdorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J. Stock και M. Geitz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl, J. Schäfer, A. Söder και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Rausch AG Kreuzlingen (Kreuzlingen, Ελβετία) (εκπρόσωποι: F. Stangl και S. Pilgram, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Οκτωβρίου 2019 (υπόθεση R 2206/2015-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Rausch Kreuzlingen και Dr. Spiller.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Dr. Spiller GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 68 της 2.3.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — EFFAS κατά EUIPO — CFA Institute
(CEFA Certified European Financial Analyst)

(Υπόθεση T-369/20) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CEFA Certified European Financial Analyst – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CFA – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [υν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2022/C 95/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Εταιρειών Χρηματοοικονομικής Ανάλυσης (EFFAS) (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Merico, G. Macías Bonilla και F. Miazetto, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Villani, J. Crespo Carrillo και V. Ruzek)

Αντίδικος ενόπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνον ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου: CFA Institute (Charlottesville, Βιρτζίνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: G. Engels και W. May, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Μαρτίου 2020 (R 1082/2019-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ CFA Institute και EFFAS.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 31ης Μαρτίου 2020 (R 1082/2019-5).
- 2) Το EUIPO φέρει τα δικαστικά έξοδα του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Εταιρειών Χρηματοοικονομικής Ανάλυσης (EFFAS).
- 3) Το CFA Institute φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 255 της 3.8.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Datax κατά REA

(Υπόθεση T-381/20) ⁽¹⁾

[Ρήτρα διατησίας – Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013) – Συμφωνίες επιχορήγησης HELP και GreenNets – Έρευνα της OLAF – Δαπάνες προσωπικού – Βάρος αποδείξεως – Αξιοπιστία των φύλλων καταγραφής του χρόνου απασχόλησης – Μη επιλεξιμότητα των δαπανών που δήλωσε ο δικαιούχος – Αίτηση είσπραξης – Χρεωστικά σημειώματα – Παραγραφή – Εύλογη προθεσμία – Αναλογικότητα]

(2022/C 95/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Datax sp. z o.o. (Wrocław, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Bober, δικηγόρος)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (εκπρόσωποι: S. Payan-Lagrou και V. Canetti, επικουρούμενες από M. Le Berre, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ με αίτημα, πρώτον, να εκδοθεί δήλωση επιλεξιμότητας των σχετικών με τον ερευνητή δαπανών προσωπικού, δεύτερον, να διαπιστωθεί ότι η υποχρέωση καταβολής κατ' αποκοπήν αποζημίωσης δεν έχει έρεισμα και, τρίτον, να διαταχθεί ο REA να μη λάβει κανένα μέτρο έναντι της προσφεύγουσας όσον αφορά τις δαπάνες προσωπικού του ερευνητή σε σχέση με τις συμφωνίες επιχορήγησης HELP και GreenNets.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Datax sp. z o.o. στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

(¹) ΕΕ C 297 της 7.9.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Magic Box Int. Toys κατά EUIPO — KMA Concepts (SUPERZINGS)

(Υπόθεση T-549/20) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SUPERZINGS – Προγενέστερο διεθνές εικονιστικό σήμα ZiNG – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2022/C 95/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Magic Box Int. Toys SLU (Sant Cugat del Vallés, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Rivas Zurdo και E. López Leiva, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: KMA Concepts Ltd. (Mahé, Σευχέλλες) (εκπρόσωποι: C. Duch Fonoll και I. Osinaga Lozano, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιουνίου 2020 (υπόθεση R 2511/2019-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ KMA Concepts και Magic Box Int. Toys.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Magic Box Int. Toys SLU φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η KMA Concepts Ltd.

(¹) ΕΕ C 348 της 19.10.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — MO κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-587/20) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Αυτεπάγγελτη μετακίνηση – Άσκηση αξιολόγησης 2019 – Δικαίωμα ακρόασης – Ευθύνη)

(2022/C 95/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: MO (εκπρόσωπος: A. Guillerme, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer, M. Alver και K. Kouri)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της απόφασης του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2019 περί μετάθεσης της προσφεύγουσας-ενάγουσας στη Μονάδα [εμπιστευτικό] καθώς και της έκθεσης αξιολόγησης της προσφεύγουσας-ενάγουσας για το έτος 2019 και, αφετέρου, αποζημίωση για την ηθική και υλική ζημία που υπέστη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την ΜΟ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 433 της 14.12.2020.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Skechers USA κατά EUIPO
(ARCH FIT)**

(Υπόθεση T-598/20) (¹)

**[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ARCH FIT – Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Περιγραφικός
χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]**

(2022/C 95/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Skechers USA, Inc. II (Manhattan Beach, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: T. Holman, A. Reid, solicitors, J. Bogatz και Y. Stone, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Scardocchia και V. Ruzek)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιουλίου 2020 (υπόθεση R 2631/2019-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου ARCH FIT ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Skechers USA, Inc. II στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 390 της 16.11.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Fashion Energy κατά EUIPO — Retail Royalty (1st AMERICAN)

(Υπόθεση T-699/20) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης 1st AMERICAN – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αναπαριστά έναν αετό ή άλλο αρπακτικό πτηνό – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Ηχητική ομοιότητα των σημείων – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001}

(2022/C 95/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fashion Energy Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: T. Müller και F. Togo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: L. Rampini και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Retail Royalty Co. (Λας Βέγκας, Νεβάδα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: J. Bogatz και Y. Stone, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Σεπτεμβρίου 2020 (υπόθεση R 426/2020-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Retail Royalty και Fashion Energy.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Fashion Energy Srl στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 28 της 25.1.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Bustos κατά EUIPO — Bicicletas Monty (motwi)

(Υπόθεση T-159/21) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης motwi – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα MONTY – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001}

(2022/C 95/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dante Ricardo Bustos (Wenling, Κίνα) (εκπρόσωπος: A. Lorente Berges, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Raponi και J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Bicicletas Monty, SA (Sant Feliú de Llobregat, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Ιανουαρίου 2021 (υπόθεση R 289/2020-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Bicicletas Monty και M. Bustos.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 21ης Ιανουαρίου 2021 (υπόθεση R 289/2020-5).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 182 της 10.5.2021.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Fidia farmaceutici κατά EUIPO —
Stelis Biopharma (HYALOSTEL ONE)**

(Υπόθεση T-194/21) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης – Εικονιστικό σήμα HYALOSTEL ONE – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης HYALISTIL και προγενέστερο εικονιστικό σήμα HyalOne – Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα HYALO – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2022/C 95/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Kunz-Hallstein και H. P. Kunz-Hallstein, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Sliwinska και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Stelis Biopharma Ltd (Karnataka, Ινδία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Ιανουαρίου 2021 (υπόθεση R 831/2020-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Fidia Farmaceutici και Stelis Biopharma.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 27ης Ιανουαρίου 2021 (υπόθεση R 831/2020-5).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της Fidia farmaceutici SpA στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

(¹) EE C 217 της 7.6.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Δεκεμβρίου 2021 — Klymenko κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-195/21) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία – Δέσμευση κεφαλαίων – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο – Υποχρέωση του Συμβουλίου να διακριβώσει ότι η απόφαση αρχής τρίτου κράτους ελήφθη με τρόπο που διασφάλιζε τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)

(2022/C 95/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωπος: M. Phelippeau, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Lejeune και A. Vitro)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2021/394 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2021, L 77, σ. 29), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2021/391 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2021, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2021, L 77, σ. 2), στο μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος διατηρήθηκε, με τις ως άνω πράξεις, στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύουν τα περιοριστικά αυτά μέτρα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/394 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2021, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2021/391 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2021, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία, στο μέτρο που το όνομα του Oleksandr Viktorovych Klymenko διατηρήθηκε στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύουν τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα.
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 206 της 31.5.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2021 — Θεοδωράκης και Θεοδωράκη κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-495/14) ⁽¹⁾

(Εξωσυμβατική ευθύνη – Οικονομική και νομισματική πολιτική – Πρόγραμμα στήριξης της σταθερότητας της Κύπρου – Δηλώσεις της Ευρωομάδας της 16ης και της 25ης Μαρτίου 2013 σχετικά με την Κύπρο – Δήλωση του προέδρου της Ευρωομάδας της 21ης Μαρτίου 2013 σχετικά με την Κύπρο – Εσφαλμένος προσδιορισμός του εναγομένου – Προδήλως απαράδεκτο)

(2022/C 95/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Γεώργιος Θεοδωράκης (Χανιά, Ελλάδα), Μαρία Θεοδωράκη (Χανιά) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. de Gregorio Merino, E. Χατζιωακεμίδου και E. Dumitriu-Segnana)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του εναγομένου: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders, J.-P. Kerpenne, M. Κωνσταντινίδης και S. Delaude)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι υπέστησαν λόγω των δηλώσεων της Ευρωμάδας της 16ης και της 25ης Μαρτίου 2013 και της δήλωσης του προέδρου της Ευρωμάδας της 21ης Μαρτίου 2013.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Ο Γεώργιος Θεοδωράκης και η Μαρία Θεοδωράκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 292 της 1.9.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2021 — Berry Investments κατά Συμβουλίου (Υπόθεση T-496/14) (¹)

(Εξωσυμβατική ευθύνη – Οικονομική και νομισματική πολιτική – Πρόγραμμα στήριξης της σταθερότητας της Κύπρου – Δηλώσεις της Ευρωμάδας της 16ης και της 25ης Μαρτίου 2013 σχετικά με την Κύπρο – Δήλωση του προέδρου της Ευρωμάδας της 21ης Μαρτίου 2013 σχετικά με την Κύπρο – Εσφαλμένος προσδιορισμός του εναγομένου – Προδήλως απαράδεκτο)

(2022/C 95/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Berry Investments Inc. (Μονρόβια, Λιβερία) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Α. de Gregorio Merino, Ε. Χατζηιωακειμίδου και Ε. Dumitriu-Segnana)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του εναγομένου: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne, Μ. Κωνσταντινίδης, Β. Smulders και S. Delaude)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που η ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη λόγω των δηλώσεων της Ευρωμάδας της 16ης και της 25ης Μαρτίου 2013 και της δήλωσης του προέδρου της Ευρωμάδας της 21ης Μαρτίου 2013.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Η Berry Investments, Inc. φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 292 της 1.9.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2021 — CE κατά Επιτροπής των Περιφερειών
(Υπόθεση T-355/19 INTP) ⁽¹⁾

(Διαδικασία – Ερμηνεία δικαστικής απόφασης – Απαράδεκτο)

(2022/C 95/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CE (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Περιφερειών (εκπρόσωποι: M. Esparrago Arzadun και S. Bachotet, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση ερμηνείας της απόφασης της 16ης Ιουνίου 2021, CE κατά Επιτροπής των Περιφερειών(T-355/19, EU:T:2021:369).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ερμηνείας ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την CE στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 255 της 29.7.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — Alessio κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-620/20) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακύρωσης – Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική ένωση – Ανάκαμψη και εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων – Μέτρα έγκαιρης παρέμβασης – Απόφαση της ΕΚΤ να θέσει την Banca Carige υπό καθεστώς προσωρινής διαχείρισης – Μεταγενέστερες αποφάσεις παράτασης – Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής – Εκπρόθεσμο – Απαράδεκτο)

(2022/C 95/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Roberto Alessio (Τορίνο, Ιταλία) και 56 άλλοι προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωποι: M. Condinanzi, L. Boggio, M. Cataldo και A. Califano, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: C. Hernández Saseta και A. Pizzolla)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της από 1 Ιανουαρίου 2019 απόφασης της ΕΚΤ περί θέσεως της Banca Carige SpA Carige υπό καθεστώς προσωρινής διαχείρισης και, αφετέρου, της από 29 Μαρτίου 2019 απόφασης της που παρατείνει τη διάρκεια της προσωρινής διαχείρισης καθώς και των μεταγενέστερων αποφάσεων παράτασης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει πλέον η έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

- 3) Ο Roberto Alessio και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ).
- 4) Η Επιτροπή φέρει τα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 390 της 16.11.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2021 — FC κατά EASO

(Υπόθεση T-303/21) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτοι υπάλληλοι – Πειθαρχική διαδικασία – Αιτήσεις αναστολής – Πρόσκληση σε ακρόαση ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου – Μετάθεση της ημερομηνίας ακρόασης – Απουσία βλαπτικής πράξης – Προσφυγή που ασκήθηκε πρόωρα – Προδήλως απαράδεκτο)

(2022/C 95/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FC (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (εκπρόσωποι: P. Eysckmans και M. A. Σταματοπούλου, επικουρούμενες από τους T. Bontinck, A. Guillaume και L. Burguin, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της πράξης που εξέδωσε ο πρόεδρος του πειθαρχικού συμβουλίου της EASO [εμπιστευτικό] με την οποία η ακρόαση της προσφεύγουσας, στο πλαίσιο της εις βάρος της πειθαρχικής διαδικασίας, ορίστηκε για [εμπιστευτικό].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την FC στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO).

(¹) ΕΕ C 289 της 19.7.2021.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — D'Amato κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-722/21 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Όροι πρόσβασης στα κτίρια του Κοινοβουλίου στους τρεις τόπους εργασίας του – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)

(2022/C 95/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούντες: Rosa D'Amato (Tarente, Ιταλία), Claude Gruffat (Mulsans, Γαλλία), Damien Carême (Argenteuil, Γαλλία), Benoît Biteau (Sablonceaux, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. de Bandt, M. Gherghinaru και L. Panepinto, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Alves και A.-M. Dumbrăvan)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως του Προεδρείου του Κοινοβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2021, περί των έκτακτων υγειονομικών κανόνων και κανόνων ασφαλείας που ρυθμίζουν την πρόσβαση στα κτίρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στους τρεις τόπους εργασίας του.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ανακαλεί τη διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2021, D'Amato κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (T-722/21 R).
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — Rooker κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-723/21 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Όροι πρόσβασης στα κτίρια του Κοινοβουλίου στους τρεις τόπους εργασίας του – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)

(2022/C 95/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούντες: Robert Jan Rooker (Muidersberg, Κάτω Χώρες) και οι 8 λοιποί αιτούντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωποι: P. de Bandt, M. Gherghinau και L. Panerinto, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Alves και A.-M. Dumbrăvan)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως του Προεδρείου του Κοινοβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2021, περί των έκτακτων υγειονομικών κανόνων και κανόνων ασφαλείας που ρυθμίζουν την πρόσβαση στα κτίρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στους τρεις τόπους εργασίας του.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ανακαλεί τη διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2021, Rooker κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (T-723/21 R).
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — IL κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-724/21 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Υπαλληλική υπόθεση – Όροι πρόσβασης στα κτίρια του Κοινοβουλίου στους τρεις τόπους εργασίας του – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)

(2022/C 95/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούντες: IL και οι 81 λοιποί αιτούντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωποι: P. de Bandt, M. Gherghinau και L. Panerinto, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Boytha, S. Bukšek Tomac και L. Darie)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως του προεδρείου του Κοινοβουλίου της 27ης Οκτωβρίου 2021, περί των έκτακτων υγειονομικών κανόνων και κανόνων ασφαλείας που ρυθμίζουν την πρόσβαση στα κτίρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στους τρεις τόπους εργασίας του.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Ανακαλεί τη διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2021, ΙΛ κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (T-724/21 R).
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — Atesos medical κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-764/21)**

(2022/C 95/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Atesos medical AG (Ααργαυ, Ελβετία) και 7 λοιπές προσφεύγουσες (εκπρόσωποι: M. Meulenbelt, B. Natens και I. Willemyns, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την αδημοσίευτη, άγνωστης ημερομηνίας απόφαση της καθής με την οποία εσφαλμένως κηρύσσεται η λήξη της περιόδου κατά την οποία η Schweizerische Vereinigung für Qualitäts- und Management Systeme (SQS) ορίζεται ως οργανισμός αξιολόγησης της πιστότητας για ιατροτεχνολογικά προϊόντα δυνάμει της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ περί των ιατροτεχνολογικών προϊόντων, και διαγράφεται η SQS, από τις 28 Σεπτεμβρίου 2021, από τον σχετικό κατάλογο της βάσης δεδομένων NANDO (Σύστημα Πληροφόρησης των Κοινοποιημένων και Διαπιστευμένων Οργανισμών Νέας Προσέγγισης) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 296 ΣΛΕΕ και τα άρθρα 5, παράγραφοι 1 και 2, και 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της καθής.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 218, παράγραφος 9, ΣΛΕΕ και τα άρθρα 8, 18, 19 και 21 της «ΣΑΑ ΕΕ — Ελβετίας»⁽¹⁾, προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων καθώς και τα δικαιώματα άμυνας και παραβίασε τη γενική αρχή *fraus omnia corrumpit*.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρέβη το άρθρο 120 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/745⁽²⁾ καθώς και τα άρθρα 1 (σε συνδυασμό με το άρθρο 20) και 5 της «ΣΑΑ ΕΕ — Ελβετίας», και επιπλέον ότι παραβίασε τις γενικές αρχές της αποτελεσματικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

---

(1) Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αμοιβαία αναγνώριση σχετικά με την αξιολόγηση της πιστότητας — Τελική πράξη — Κοινές δηλώσεις — Ενημέρωση σχετικά με την έναρξη ισχύος των επτά συμφωνιών με την Ελβετική Ομοσπονδία στους εξής τομείς: ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, αεροπορικές και χερσαίες μεταφορές, δημόσιες συμβάσεις, επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία, αμοιβαία αναγνώριση σχετικά με την αξιολόγηση της πιστότητας και εμπορία γεωργικών προϊόντων (ΕΕ 2002, L 114, σ. 369), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2/2017 της επιτροπής που συγκροτήθηκε στο πλαίσιο της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αμοιβαία αναγνώριση σχετικά με την αξιολόγηση της πιστότητας, της 22ας Δεκεμβρίου 2017, για την τροποποίηση του κεφαλαίου 2 για τα μέσα ατομικής προστασίας, του κεφαλαίου 4 για τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα, του κεφαλαίου 5 για τις συσκευές αερίου και τους λέβητες και του κεφαλαίου 19 για τις εγκαταστάσεις με συρματόσχοινα [2018/403] (ΕΕ 2018, L 72, σ. 24).

(2) Κανονισμός (ΕΕ) 2017/745 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2017, για τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα, για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1223/2009 και για την κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 90/385/ΕΟΚ και 93/42/ΕΟΚ (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ 2017, L 117, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2021 — Lila Rossa Engros κατά EUIPO (LiLAC)

(Υπόθεση T-780/21)

(2022/C 95/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: O. Anghel, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του εικονιστικού σήματος LiLAC μαύρου χρώματος — Υπ' αριθ. 18 243 487 αίτηση καταχωρίσεως

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Σεπτεμβρίου 2021, στην υπόθεση R 441/2021-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την υπό κρίση προσφυγή·
- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να δεχθεί την υπ' αριθ. 18 243 487 αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά το σήμα LiLAC για το σύνολο των προϊόντων και υπηρεσιών που προσδιορίζονται με αυτό·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Εσφαλμένη εφαρμογή των κριτηρίων αναλύσεως των απόλυτων λόγων απαραδέκτου που έχει διατυπώσει η νομολογία.

Προσφυγή-αγωγή της 10ης Ιανουαρίου 2022 — NV κατά ΕΤΕπ

(Υπόθεση T-16/22)

(2022/C 95/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: NV (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθή-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή της παραδεκτή και βάσιμη·
κατά συνέπεια,
- να ακυρώσει την απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 2021, με την οποία χαρακτηρίστηκαν ως αδικαιολόγητες οι απουσίες της κατά τις ακόλουθες περιόδους: από τις 29 Μαΐου 2020 έως τις 15 Σεπτεμβρίου 2020, από τις 30 Ιουνίου 2020 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2020, από τις 7 Σεπτεμβρίου 2020 έως τις 7 Νοεμβρίου 2020, και από τις 3 Νοεμβρίου 2020 έως τις 8 Ιανουαρίου 2021·

- εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να ακυρώσει την από 1 Οκτωβρίου 2021 απορριπτική απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως που είχε υποβληθεί την 1η Απριλίου 2021 κατά της αποφάσεως της 5ης Φεβρουαρίου 2021·
- να ακυρώσει την απόφαση της 20ης Απριλίου 2021, με την οποία χαρακτηρίστηκαν ως αδικαιολόγητες οι απουσίες της από τις 8 Ιανουαρίου 2021 έως τις 8 Απριλίου 2021·
- να ακυρώσει την απόφαση της 3ης Μαΐου 2021, με την οποία χαρακτηρίστηκαν ως αδικαιολόγητες οι απουσίες της από τις 8 Απριλίου 2021 έως τις 8 Ιουνίου 2021·
- εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να ακυρώσει την από 27 Οκτωβρίου 2021 απορριπτική απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως που είχε υποβληθεί στις 18 Ιουνίου 2021 κατά των αποφάσεων της 20ής Απριλίου 2021 και της 3ης Μαΐου 2021·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ στην καταβολή των αποδοχών της προσφεύγουσας-ενάγουσας για τις περιόδους από τις 29 Μαΐου 2020 έως τις 8 Ιανουαρίου 2021, από τις 8 Ιανουαρίου 2021 έως τις 8 Απριλίου 2021 και από τις 8 Απριλίου 2021 έως τις 8 Ιουνίου 2021, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζόμενων με βάση το επιτόκιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας προσαυξημένο κατά 2 μονάδες·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕπ να αποκαταστήσει τις ζημίες της προσφεύγουσας-ενάγουσας, και
- να καταδικάσει την ΕΤΕπ στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 2.3, 3.3, 3.4 και 3.6 του παραρτήματος Χ των διοικητικών διατάξεων, παράβαση του άρθρου 34 του Χάρτη, ενδεχομένως σε συνδυασμό με τα άρθρα 2.3, 3.3, 3.4 και 3.6 των διοικητικών διατάξεων, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και κατάχρηση δικαιώματος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης και του καθήκοντος επιμέλειας, παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 33β του Κανονισμού Προσωπικού και του άρθρου 11 των διοικητικών διατάξεων.

Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2022 — **Riaggio & C.** κατά EUIPO — **Zhejiang Zhongneng Industry** (Σχήμα σκούτερ)

(Υπόθεση T-19/22)

(2022/C 95/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: **Riaggio & C. SpA** (Pontedera, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Jacobacci και B. La Tella, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: **Zhejiang Zhongneng Industry Co. Ltd** (Taizhou, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Τριδιάστατο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Σχήμα σκούτερ) — Υπ' αριθ. 11 686 482 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 25ης Οκτωβρίου 2021, στην υπόθεση R 359/2021-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
επικουρικώς:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον τμήματος προσφυγών του EUIPO, προκειμένου να προσδιορισθεί σαφώς σε ποιες χώρες το υπ' αριθ. 11 686 482 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δικαιούχος του οποίου είναι η προσφεύγουσα, είναι έγκυρο και/ή έχει αποκτήσει διακριτικό χαρακτήρα, καθώς και, αντιστρόφως, σε ποιες χώρες το σήμα δεν έχει αποκτήσει τέτοιον χαρακτήρα, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η δικαιούχος·
εν πάση περιπτώσει:
- να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει τα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών, βάσει του άρθρου 190 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει το EUIPO και την ενδεχομένως παρεμβαίνουσα στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου·
- Παράβαση και/ή εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η δικαιούχος του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Ιανουαρίου 2022 — NW κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-20/22)

(2022/C 95/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: NW (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθήσ-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις καθόσον συνεπάγονται την ανάκτηση των ποσών που καταβλήθηκαν σε αυτόν·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του επιστρέψει τα ήδη ανακτηθέντα ποσά·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις καθόσον συνεπάγονται την ανάκτηση ποσού ύψους 3 986,72 ευρώ·
- την καταβολή τόκων επί κάθε ποσού του οποίου θα κριθεί δικαιούχος, από τον χρόνο κατά τον οποίο θα έπρεπε να του είχε καταβληθεί το εν λόγω ποσόν έως την πραγματική του καταβολή·
- στην περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο απορρίψει την παρούσα προσφυγή-αγωγή -και λαμβανομένων υπόψη των εξής στοιχείων: των πολλαπλών παρατυπιών στις οποίες υπέπεσε το ΡΜΟ διαχρονικά, του γεγονότος ότι «δεν είναι ευχερής ο εντοπισμός της έκπτωσης φόρου στο εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών», τις διαβεβαιώσεις που το ΡΜΟ παρείχε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, την καλή πίστη του προσφεύγοντα-ενάγοντα την οποία παραδέχεται η διοίκηση και το γεγονός ότι ο προσφεύγων-ενάγων (δεδομένου ότι δεν είχε κανένα λόγο να αμφισβητήσει το ύψος των αποδοχών του) ανέλαβε οικονομικές υποχρεώσεις ανάλογες του συγκεκριμένου ύψους αποδοχών κατά τη διάρκεια όλων αυτών των ετών (όπως η λήψη ενυπόθηκου στεγαστικού δανείου για την αγορά οικογενειακής κατοικίας)- ο προσφεύγων-ενάγων εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο θα πρέπει, για λόγους δικαιοσύνης, να υποχρεώσει την Επιτροπή να φέρει τουλάχιστον τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος-ενάγοντος δυνάμει του άρθρου 135 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής- αγωγής του κατά των αποφάσεων της Επιτροπής της 6ης και της 9ης Απριλίου 2021, καθώς και της 4ης Μαΐου 2021, να προβεί στην ανάκτηση των ποσών που έκρινε ότι του είχαν καταβληθεί αχρεωστήτως λόγω της έκπτωσης φόρου για τα τέκνα του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 85 του ΚΥΚ. Συναφώς, ο προσφεύγων-ενάγων εκτιμά ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 85 για την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθόσον, εν προκειμένω, πληρούνται, βάσει της σχετικής νομολογίας, οι τρεις προϋποθέσεις για τον χαρακτηρισμό της εμπιστοσύνης του προσφεύγοντος-εναγοντος ως δικαιολογημένης.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας.

Προσφυγή — αγωγή της 12ης Ιανουαρίου 2022 — NY κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-21/22)**

(2022/C 95/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: NY (εκπρόσωπος: A. Champetier και S. Rodrigues, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να ακυρώσει την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση και, εάν είναι αναγκαίο, τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής — αγωγής κατά της απόφασης της Επιτροπής της 14 Απριλίου 2021 με την οποία απορρίφθηκε η από 22 Δεκεμβρίου 2020 αίτηση αποζημίωσης, ο προσφεύγων — ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης και παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας. Ο προσφεύγων-ενάγων θεωρεί ότι, στο πλαίσιο της έρευνας για την αίτηση αποζημίωσης, δεν τηρήθηκε η απαίτηση αμεροληψίας, τόσο από υποκειμενική όσο και από αντικειμενική άποψη.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματός του στην ακεραιότητα και στην αξιοπρέπεια και η ύπαρξη πολλών πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως. Ο προσφεύγων-ενάγων ισχυρίζεται ότι η καθής παρέβη την υποχρέωση που υπείχε να διαφυλάξει και να προστατεύσει την αξιοπρέπεια και την ακεραιότητά του, ενόψει της βίας που άσκησαν εναντίον του οι φύλακες ασφαλείας, και η διαπίστωση περί αυτού πάσχει από πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος μέριμνας, καθόσον ο προσφεύγων-ενάγων δεν έλαβε όλη την υποστήριξη που είχε δικαίωμα να αναμένει από την καθής.

Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2022 — Grail κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-23/22)**

(2022/C 95/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grail LLC (Menlo Park, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: D. Little, Solicitor, J. Ruiz Calzado, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate και A. Giraud, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2021, περί λήψης προσωρινών μέτρων βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 139/2004 (κανονισμού περί συγκεντρώσεων) στην υπόθεση COMP/M.10493 — Illumina κατά GRAIL;
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο αμφισβητείται η αρμοδιότητα της Επιτροπής να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση. Η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα να εκδώσει απόφαση βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, εάν το Δικαστήριο αποφανθεί στην υπόθεση T-227/21 ότι οι έξι αποφάσεις περί παραπομπής τις οποίες εξέδωσε η Επιτροπή στις 19 Απριλίου 2021 βάσει του άρθρου 22, παράγραφος 3, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων στερούνταν νομιμότητας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και περί τα πράγματα κατά την ερμηνεία, την εφαρμογή και την αιτιολόγηση των νόμιμων προϋποθέσεων για την έκδοση απόφασης βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού περί συγκεντρώσεων.
  - Η προσβαλλόμενη απόφαση κακώς διαπιστώνει ότι οι δεσμεύσεις περί διαχωρισμού των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τις οποίες κοινοποίησε η Illumina στην Επιτροπή μετά την εκ μέρους της Illumina απόκτηση των μετοχών της GRAIL Inc. εμπόδισαν την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης από τα μέρη κατά την έννοια του άρθρου 7 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων.
  - Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει ουσιαστική ανάλυση των συνθηκών ανταγωνισμού που επικρατούσαν κατά τον χρόνο έκδοσής της και δεν αποδεικνύει με ποιον τρόπο η εκ μέρους της Illumina απόκτηση των μετοχών της GRAIL Inc. περιόρισε ή επρόκειτο να περιορίσει τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό προτού η Επιτροπή μπορέσει να εκδώσει τελική απόφαση επί της ουσίας.
  - Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προσδιορίζει καμία επείγουσα περίπτωση δυνάμει να δικαιολογήσει τη λήψη προσωρινών μέτρων δεδομένου ότι ο ανταγωνισμός στις σχετικές αγορές δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να επηρεαστεί σημαντικά κατά τους λίγους μήνες μεταξύ της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης και της έκδοσης της απόφασης επί της ουσίας της συγκέντρωσης.
  - Η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δέχθηκε ότι, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, η Επιτροπή δικαιούται να λαμβάνει προσωρινά μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει την αποτελεσματικότητα ενδεχόμενης μελλοντικής απόφασης βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού περί συγκεντρώσεων.
  - Η επιβολή ιδιαίτερης υποχρέωσης στην GRAIL είναι ασύμβατη με το άρθρο 8, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού περί συγκεντρώσεων δεν είναι ούτε αναγκαία ούτε σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας .

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2022 — Canai Technology κατά EUIPO — WE Brand (HE&ME)

(Υπόθεση T-25/22)

(2022/C 95/62)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Canai Technology Co. Ltd (Guangzhou, Κίνα) (εκπρόσωποι: J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes και C. Marí Aguilar, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: WE Brand Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος HE&ME στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 426 777 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Νοεμβρίου 2021 στην υπόθεση R 1390/2020-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO (και, στην περίπτωση που παρέμβει, την αντίδικο στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO) στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Δεκεμβρίου 2021 — HS κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-848/19) ⁽¹⁾

(2022/C 95/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 271 της 17.8.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2021 — The Floow κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-765/20) ⁽¹⁾

(2022/C 95/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 88 της 15.3.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2021 — El Corte Inglés κατά EUIPO — Yajun (PREMILITY)

(Υπόθεση T-46/21) ⁽¹⁾

(2022/C 95/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 88 της 15.3.2021.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2021 — VY κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-519/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 95/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 422 της 18.10.2021.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL